I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1020

(2019. gada 20. jūnijs)

par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 33. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Lai Savienībā nodrošinātu produktu brīvu apriti, ir nepieciešams gādāt, lai tie atbilstu Savienības saskaņošanas tiesību aktiem un tāpēc atbilstu prasībām, ar ko nodrošina tādu sabiedrības interešu augsta līmeņa aizsardzību kā, piemēram, veselība un drošība kā tāda, veselība un drošība darbavietā, patērētāju aizsardzība, vides un sabiedriskās drošības aizsardzība un visu citu to sabiedrības interešu aizsardzība, ko aizsargā minētie tiesību akti. Šo prasību stingra izpilde ir būtiska pienācīgai šo interešu aizsargāšanai un tādu apstākļu izveidošanai, kas ir labvēlīgi godīgai konkurencei Savienības preču tirgū. Lai minēto izpildi nodrošinātu neatkarīgi no tā, vai produkti ir laisti tirgū tradicionāli vai tiešsaistē, un neatkarīgi no tā, vai tie ir rūpnieciski ražoti Savienībā vai trešās valstīs, ir nepieciešami noteikumi.

(2) Savienības saskaņošanas tiesību akti attiecas uz lielu daļu rūpnieciski ražotu produktu. Neatbilstīgi un nedroši produkti pakļauj riskam iedzīvotājus un var kropļot konkurenci tiem uzņēmējiem, kuri Savienībā pārdod atbilstīgus produktus.

(3) Komisijas 2015. gada 28. oktobra paziņojumā "Vienotā tirgus pilnīgošana: plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai" kā prioritāte tika noteikta vienotā preču tirgus stiprināšana, vēl vairāk pastiprinot centienus nepieļaut neatbilstīgu produktu laišanu Savienības tirgū. Tas būtu jāpanāk, uzlabojot tirgus uzraudzību, nodrošinot uzņēmējiem skaidrus, pārredzamus un visaptverošus noteikumus, pastiprinot atbilstības kontrolēšanu un veicinot ciešāku pārrobežu sadarbību starp izpildiestādēm, ieskaitot sadarbību ar muitas dienestiem.

([1]) OV C 283, 10.8.2018., 19. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. jūnija lēmums.

(4) Ar šo regulu izveidotajam tirgus uzraudzības tiesiskajam regulējumam būtu jāpapildina un jāstiprina spēkā esošie Savienības saskaņošanas tiesību aktu noteikumi, kas saistīti ar produktu atbilstības nodrošināšanu, sadarbības sistēmu ar organizācijām, kas pārstāv uzņēmējus vai tiešos lietotājus, produktu tirgus uzraudzību un to produktu kontroli, ko ieved Savienības tirgū. Tomēr saskaņā ar *lex specialis* principu šī regula būtu jāpiemēro tikai tiktāl, ciktāl Savienības saskaņošanas tiesību aktos nav konkrētu noteikumu ar tādu pašu mērķi, būtību vai ietekmi. Tāpēc šīs regulas attiecīgie noteikumi nebūtu jāpiemēro jomās, uz kurām attiecas šādi konkrēti noteikumi, piemēram, tie, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1223/2009 ([3]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/745 ([4]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/746 ([5]), tostarp attiecībā uz Eiropas Medicīnisko ierīču datubankas (*EUDAMED*) izmantošanu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/858 ([6]).

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/95/EK ([7]) ir noteiktas vispārējas drošības prasības attiecībā uz visām patēriņa precēm un paredzēti konkrēti dalībvalstu pienākumi un pilnvaras attiecībā uz bīstamiem produktiem, kā arī prasības attiecībā uz informācijas apmaiņu, izmantojot Savienības ātrās brīdināšanas sistēmu (*RAPEX*). Būtu jādod iespēja tirgus uzraudzības iestādēm veikt specifiskākus pasākumus, kas tām pieejami saskaņā ar minēto direktīvu. Lai sasniegtu augstāku patēriņa preču drošuma līmeni, Direktīvā 2001/95/EK paredzētie mehānismi informācijas apmaiņai un ātras reaģēšanas situācijām būtu jāpadara efektīvāki.

(6) Šajā regulā paredzētie tirgus uzraudzības noteikumi būtu jāpiemēro produktiem, uz kuriem attiecas I pielikumā uzskaitītie Savienības saskaņošanas tiesību akti par rūpnieciski ražotiem produktiem, kas nav pārtika, barība, cilvēkiem paredzētās un veterinārās zāles, dzīvi augi un dzīvnieki, cilvēku izcelsmes produkti un augu un dzīvnieku produkti, kuri ir tieši saistīti ar to turpmāku pavairošanu. Tādējādi Savienības līmenī tiks nodrošināts vienots minēto produktu tirgus uzraudzības regulējums un tiks veicināta patērētāju un citu tiešo lietotāju uzticēšanās Savienības tirgū laistiem produktiem. Ja nākotnē tiks pieņemti jauni Savienības saskaņošanas tiesību akti, tad tajos jānosaka, vai šī regula ir piemērojama arī minētajiem tiesību aktiem.

(7) Būtu jāsvītro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 765/2008 ([8]) 15. līdz 29. pants, ar ko nosaka Kopienas tirgus uzraudzības sistēmu un to produktu kontroli, kurus ieved Kopienas tirgū, un attiecīgie noteikumi būtu jāaizstāj ar šo regulu. Minētā sistēma ietver noteikumus par to produktu kontroli, ko ieved Kopienas tirgū; šie noteikumi paredzēti Regulas (EK) Nr. 765/2008 27., 28. un 29. pantā un attiecas ne tikai uz produktiem, uz kuriem attiecas tirgus uzraudzības sistēma, bet uz visiem produktiem, ciktāl citi Savienības tiesību akti neietver īpašus noteikumus par to produktu kontroles organizēšanu, ko ieved Savienības tirgū. Tāpēc šīs regulas noteikumu darbības joma attiecībā uz produktiem, ko ieved Savienības tirgū, būtu jāattiecina uz visiem produktiem.

(8) Lai racionalizētu un vienkāršotu vispārējo tiesisko regulējumu, vienlaikus tiecoties izstrādāt labāku regulējumu, noteikumi, kas piemērojami to produktu kontrolēm, ko ieved Savienības tirgū, būtu jāpārskata un jāiekļauj vienotā tiesiskajā regulējumā par produktu kontrolēm pie Savienības ārējām robežām.

(9) Atbildība par Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpildi būtu jāuzņemas dalībvalstīm, un to tirgus uzraudzības iestādēm būtu jānodrošina, ka tiesību akti tiek pilnībā ievēroti. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāiedibina sistemātiska pieeja tirgus uzraudzības un citu izpildes pasākumu efektivitātes nodrošināšanai. Tāpēc, lai nodrošinātu vienādus konkurences apstākļus visiem uzņēmējiem, dalībvalstīs būtu turpmāk jāsaskaņo risku novērtēšanas metodes un kritēriji.

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par in vitro diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/95/EK (2001. gada 3. decembris) par produktu vispārēju drošību (OV L 11, 15.1.2002., 4. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

(10) Lai palīdzētu tirgus uzraudzības iestādēm uzlabot to darbību konsekvenci saistībā ar šīs regulas piemērošanu, būtu jāizveido efektīva salīdzinošās izvērtēšanas sistēma tām tirgus uzraudzības iestādēm, kuras vēlas piedalīties.

(11) Atsevišķas Regulā (EK) Nr. 765/2008 iekļautās definīcijas būtu jāsaskaņo ar definīcijām citos Savienības tiesību aktos, un tām attiecīgā gadījumā būtu jāatspoguļo mūsdienu piegādes ķēžu struktūra. "Ražotāja" definīcijai šajā regulā nebūtu jāatbrīvo ražotāji no pienākumiem, kas tiem varētu būt paredzēti Savienības saskaņošanas tiesību aktos, kuros piemēro īpašas ražotāja definīcijas, kas varētu ietvert jebkuru fizisku vai juridisku personu, kura pārveido tirgū jau laistu produktu tā, ka tas varētu ietekmēt atbilstību piemērojamiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, un laiž to tirgū, vai jebkuru citu fizisku vai juridisku personu, kas laiž produktu tirgū ar savu vārdu, nosaukumu vai preču zīmi.

(12) Lai nodrošinātu atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktiem par produktiem, laižot produktus tirgū vai darot tos pieejamus tirgū, uzņēmējiem visā piegādes ķēdē būtu jārīkojas atbildīgi un pilnā saskaņā ar piemērojamajām tiesību aktu prasībām. Šai regulai nebūtu jāskar pienākumi atbilstīgi katra uzņēmēja lomai piegādes un izplatīšanas procesā saskaņā ar konkrētiem Savienības saskaņošanas tiesību aktu noteikumiem, un ražotājam būtu jāsaglabā galīgā atbildība par produkta atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktu prasībām.

(13) Pasaules tirgus problēmas un aizvien sarežģītāka piegādes ķēde, kā arī to produktu skaita pieaugums, kurus tiešsaistē piedāvā pārdošanai tiešajiem lietotājiem Savienībā, prasa uzlabot un īstenot pasākumus patērētāju drošības nodrošināšanai. Turklāt praktiskā tirgus uzraudzības pieredze liecina, ka šādas piegādes ķēdes dažkārt ietver uzņēmējus, kuru novatoriskās darījumdarbības neļauj tos viegli iekļaut tradicionālajās piegādes ķēdēs saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu. Tas jo īpaši attiecas uz izpildes pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic daudzas tādas pašas funkcijas kā importētāji, bet kuri ne vienmēr atbilst tradicionālajai importētāja definīcijai Savienības tiesību aktos. Lai nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības iestādes var efektīvi pildīt savus pienākumus, un lai novērstu nepilnības izpildes sistēmā, ir lietderīgi iekļaut izpildes pakalpojumu sniedzējus to uzņēmēju sarakstā, pret kuriem tirgus uzraudzības iestādes var veikt izpildes pasākumus. Iekļaujot izpildes pakalpojumu sniedzējus šīs regulas darbības jomā, tirgus uzraudzības iestādes spēs labāk uzraudzīt jaunus saimnieciskās darbības veidus, lai nodrošinātu patērētāju drošību un netraucētu iekšējā tirgus darbību, tostarp tad, ja uzņēmējs rīkojas gan kā importētājs attiecībā uz konkrētiem produktiem, gan kā izpildes pakalpojuma sniedzējs attiecībā uz citiem produktiem.

(14) Mūsdienu piegādes ķēdes aptver ārkārtīgi dažādus uzņēmējus, un uz tiem visiem būtu jāattiecina Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpilde, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā viņu attiecīgo lomu piegādes ķēdē un to, cik lielu ieguldījumu viņi sniedz, lai produktus darītu pieejamus Savienības tirgū. Tāpēc šī regula ir jāpiemēro uzņēmējiem, kurus tieši skar Savienības saskaņošanas tiesību akti, kā minēts šīs regulas I pielikumā, piemēram, izstrādājuma ražotājam un pakārtotajam lietotājam, kā attiecīgi definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1907/2006 ([9]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1272/2008 ([10]), uzstādītājam, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/33/ES ([11]), piegādātājam, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1222/2009 ([12]), vai tirgotājam, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1369 ([13]).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/33/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz liftiem un liftu drošības sastāvdaļām (OV L 96, 29.3.2014., 251. lpp.).

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1222/2009 (2009. gada 25. novembris) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (OV L 342, 22.12.2009., 46. lpp.).

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).

(15) Ja produktu piedāvā pārdošanai tiešsaistē vai, izmantojot citus tālpārdošanas veidus, produkts būtu jāuzskata par darītu pieejamu tirgū, ja pārdošanas piedāvājums ir vērsts uz tiešajiem lietotājiem Savienībā. Saskaņā ar piemērojamajiem Savienības noteikumiem par starptautiskajām privāttiesībām būtu jāveic katra atsevišķa gadījuma analīze, lai noteiktu, vai piedāvājums ir vērsts uz tiešajiem lietotājiem Savienībā. Pārdošanas piedāvājums būtu jāuzskata par vērstu uz tiešajiem lietotājiem Savienībā, ja attiecīgais uzņēmējs jebkādā veidā vērš savu darbību uz kādu no dalībvalstīm. Katra atsevišķa gadījuma analīzē jāņem vērā konkrēti faktori, piemēram, ģeogrāfiskās zonas, uz kurām produktu ir iespējams nosūtīt, pieejamās valodas, ko izmanto piedāvājumā vai pasūtīšanai, vai maksājuma iespējas. Attiecībā uz pārdošanu tiešsaistē nepietiek ar to, ka uzņēmēju vai starpnieku tīmekļa vietne ir pieejama tiešsaistē dalībvalstī, kurā ir reģistrēts vai dzīvo tiešais lietotājs.

(16) E-komercijas attīstība lielā mērā notiek, arī pateicoties tam, ka pieaug informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēju skaits, kuri piedāvā starpniecības pakalpojumus – parasti izmantojot platformas un pret atlīdzību –, glabājot trešo personu saturu, bet nekādi nekontrolējot minēto saturu, un tādējādi nedarbojoties neviena uzņēmēja vārdā. Satura par neatbilstīgiem produktiem izņemšanai vai, ja tas nav iespējams, piekļuves šādiem ar minēto pakalpojumu starpniecību piedāvātiem neatbilstīgiem produktiem ierobežošanai nebūtu jāskar noteikumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK ([14]). Konkrētāk, informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāuzliek nedz vispārīgs pienākums pārraudzīt informāciju, ko tie pārraida vai uzglabā, nedz vispārīgs pienākums aktīvi meklēt faktus vai apstākļus, kas norāda uz nelegālu darbību. Turklāt mitināšanas pakalpojumu sniedzēji nebūtu saucami pie atbildības, ja tiem nav faktisku zināšanu vai informācijas par nelikumīgu darbību un tie nezina par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelegālu darbību vai informāciju.

(17) Lai gan šajā regulā netiek risināts jautājums par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, tomēr būtu jāpatur prātā, ka bieži vien viltoti produkti neatbilst Savienības saskaņošanas tiesību aktos izvirzītajām prasībām, rada nopietnu risku tiešajiem lietotājiem un to veselībai, kropļo konkurenci, apdraud sabiedrības intereses un atbalsta citas nelikumīgas darbības. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāturpina veikt efektīvus pasākumus, nepieļaujot viltotu produktu ievešanu Savienības tirgū atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 608/2013 ([15]).

(18) Taisnīgākam vienotajam tirgum būtu jānodrošina vienādi konkurences apstākļi visiem uzņēmējiem un aizsardzība pret negodīgu konkurenci. Tādēļ ir nepieciešama pastiprināta Savienības saskaņošanas tiesību aktu par produktiem izpilde. Laba sadarbība starp ražotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm ir būtisks elements, kas saistībā ar produktu ļauj nekavējoties iejaukties un veikt korektīvu pasākumu. Ir svarīgi, lai attiecībā uz konkrētiem produktiem būtu uzņēmējs, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un kam tirgus uzraudzības iestādes varētu adresēt lūgumus, tostarp lūgumus sniegt informāciju, par produktu atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, un kas var sadarboties ar tirgus uzraudzības iestādēm, nodrošinot, ka tiek veikti tūlītēji korektīvi pasākumi neatbilstības gadījumu novēršanai. Uzņēmējiem, kuriem būtu jāveic šie uzdevumi, vajadzētu būt ražotājam vai importētājam, ja ražotājs neveic uzņēmējdarbību Savienībā, vai ražotāja pilnvarotam pārstāvim, ko šim nolūkam pilnvarojis ražotājs, vai izpildes pakalpojumu sniedzējam, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā attiecībā uz produktiem, ar kuriem tas rīkojas, ja neviens cits uzņēmējs neveic uzņēmējdarbību Savienībā.

(19) E-komercijas attīstība rada zināmas problēmas tirgus uzraudzības iestādēm attiecībā uz to, kā nodrošināt tiešsaistē pārdošanai piedāvātu produktu atbilstību un efektīvi piemērot Savienības saskaņošanas tiesību aktus. Palielinās to uzņēmēju skaits, kuri patērētājiem produktus piedāvā tiešā veidā ar elektroniskiem līdzekļiem. Tāpēc uzņēmējiem, kam ir uzdevumi attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas noteikti Savienības saskaņošanas tiesību akti, ir būtiska loma, lai tirgus uzraudzības iestādēm būtu kontaktpersona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, un lai savlaicīgi veiktu konkrētus uzdevumus nolūkā nodrošināt to, ka produkti atbilst Savienības saskaņošanas tiesību aktu prasībām, tādējādi dodot labumu patērētājiem, citiem tiešajiem lietotājiem un uzņēmumiem Savienībā.

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 608/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par muitas darbu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1383/2003 (OV L 181, 29.6.2013., 15. lpp.).

(20) Tā uzņēmēja pienākumiem, kuram uzticēti uzdevumi saistībā ar produktiem, uz ko attiecas noteikti Savienības saskaņošanas tiesību akti, nebūtu jāskar spēkā esošie ražotāja, importētāja un pilnvarotā pārstāvja pienākumi un atbildība saskaņā ar attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem.

(21) Šajā regulā paredzētie pienākumi, kas nosaka, ka uzņēmējam, lai tas laistu produktus Savienības tirgū, ir jāveic uzņēmējdarbība Savienībā, būtu jāpiemēro tikai tajās jomās, kurās ir konstatēta nepieciešamība pēc uzņēmēja, kas kā kontaktpunkts sadarbotos ar tirgus uzraudzības iestādēm, ņemot vērā uz risku balstītu pieeju, proporcionalitātes principu un Savienības tiešo lietotāju augsto aizsardzības līmeni.

(22) Turklāt minētie pienākumi nebūtu jāpiemēro, ja faktiski tādu pašu rezultātu rada īpašās prasības, kas noteiktas konkrētos tiesību aktos par produktiem, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 648/2004 ([16]), Regulā (EK) Nr. 1223/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 167/2013 ([17]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 168/2013 ([18]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/28/ES ([19]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/90/ES ([20]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1628 ([21]), Regulā (ES) 2017/745, Regulā (ES) 2017/746, Regulā (ES) 2017/1369 un Regulā (ES) 2018/858.

Būtu jāapsver arī situācijas, kad iespējamie riski ir zemi, neatbilstības gadījumu skaits neliels vai kad produktus galvenokārt tirgo, izmantojot tradicionālās piegādes ķēdes, kā tas ir, piemēram, attiecībā uz Direktīvu 2014/33/ES, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/424 ([22]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/35/ES ([23]).

(23) To uzņēmēju kontaktinformācija, kuriem paredzēti uzdevumi saistībā ar produktiem, uz ko attiecas noteikti Savienības saskaņošanas tiesību akti, būtu jānorāda uz produkta, lai atvieglotu pārbaudes visā piegādes ķēdē.

(24) Uzņēmējiem būtu pilnībā jāsadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu tirgus uzraudzības netraucētu norisi un lai ļautu iestādēm pildīt to uzdevumus. Tas ietver to uzņēmēju kontaktinformācijas sniegšanu pēc iestāžu pieprasījuma, kuri veic uzdevumus saistībā ar produktiem, uz ko attiecas noteikti Savienības saskaņošanas tiesību akti, ja šāda informācija tām ir pieejama.

(25) Uzņēmējiem vajadzētu būt vienkāršai piekļuvei kvalitatīvai un visaptverošai informācijai. Tā kā vienotā digitālā vārteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1724 ([24]), paredz vienotu tiešsaistes piekļuves punktu informācijai, to var izmantot, lai sniegtu uzņēmējiem svarīgu informāciju par Savienības saskaņošanas tiesību aktiem. Tomēr dalībvalstīm būtu jāievieš procedūras, lai nodrošinātu piekļuvi produktu

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 648/2004 (2004. gada 31. marts) par mazgāšanas līdzekļiem (OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp.).
([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.).
([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.).
([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/28/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu pieejamību tirgū un pārraudzību (OV L 96, 29.3.2014., 1. lpp.).
([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/90/ES (2014. gada 23. jūlijs) par kuģu aprīkojumu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 96/98/EK (OV L 257, 28.8.2014., 146. lpp.).
([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1628 (2016. gada 14. septembris) par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1024/2012 un (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK (OV L 252, 16.9.2016., 53. lpp.).
([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/424 (2016. gada 9. marts) par trošu ceļu iekārtām un ar ko atceļ Direktīvu 2000/9/EK (OV L 81, 31.3.2016., 1. lpp.).
([23]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/35/ES (2010. gada 16. jūnijs) par pārvietojamām spiediena iekārtām un par Padomes Direktīvu 76/767/EEK, 84/525/EEK, 84/526/EEK, 84/527/EEK un 1999/36/EK atcelšanu (OV L 165, 30.6.2010., 1. lpp.).
([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

informācijas punktiem, kas izveidoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/515 ([25]), nolūkā palīdzēt uzņēmējiem pienācīgi izskatīt to informācijas pieprasījumus. Norādījumi par jautājumiem, kas saistīti ar tehniskajām specifikācijām vai saskaņotiem standartiem, vai konkrēta produkta izstrādi, nebūtu jāiekļauj dalībvalstu pienākumos, kad tiek sniegta šāda informācija.

(26) Tirgus uzraudzības iestādes varētu veikt kopīgas darbības kopā ar citām iestādēm vai uzņēmējus vai tiešos lietotājus pārstāvošām organizācijām, lai veicinātu atbilstību, konstatētu neatbilstību, uzlabotu informētību un sniegtu norādījumus par Savienības saskaņošanas tiesību aktiem un attiecībā uz konkrētām produktu kategorijām, tostarp tām, kuras tiek piedāvātas pārdošanai tiešsaistē.

(27) Dalībvalstīm būtu jāizraugās savas tirgus uzraudzības iestādes. Šai regulai nebūtu jāliedz dalībvalstīm izraudzīties kompetentās iestādes tirgus uzraudzības uzdevumu veikšanai. Lai atvieglotu administratīvas palīdzības sniegšanu un sadarbību, dalībvalstīm būtu jāieceļ arī vienotais sadarbības birojs. Vienotajiem sadarbības birojiem būtu vismaz jāīsteno tirgus uzraudzības iestāžu un par Savienības tirgū ievesto produktu kontroli atbildīgo iestāžu koordinēta nostāja.

(28) E-tirdzniecība rada zināmas problēmas tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar tiešo lietotāju veselības un drošības aizsardzību pret neatbilstīgiem produktiem. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to tirgus uzraudzības pasākumi tiek organizēti vienlīdz efektīvi attiecībā gan uz tiešsaistē, gan bezsaistē pārdotiem produktiem.

(29) Veicot tirgus uzraudzību attiecībā uz tiešsaistē pārdošanai piedāvātiem produktiem, tirgus uzraudzības iestādes saskaras ar daudzām grūtībām, piemēram, grūtībām izsekot pārdošanai tiešsaistē piedāvātiem produktiem, konstatēt atbildīgos uzņēmējus vai veikt riska novērtējumus vai testus, jo nav fiziskas piekļuves produktiem. Papildus ar šo regulu ieviestajām prasībām dalībvalstis tiek mudinātas izmantot papildu vadlīnijas un paraugpraksi attiecībā uz tirgus uzraudzību un saziņu ar uzņēmumiem un patērētājiem.

(30) Īpaša uzmanība būtu jāpievērš jaunajām tehnoloģijām, jo lietotāji aizvien vairāk ikdienā lieto savienotas ierīces. Tāpēc, lai nodrošinātu tiešo lietotāju drošību, Savienības tiesiskajā regulējumā būtu jārisina jautājumi, kas saistīti ar jaunajiem riskiem.

(31) Digitālo tehnoloģiju pastāvīgas attīstības laikmetā būtu jāizpēta jauni risinājumi, kas varētu veicināt efektīvu tirgus uzraudzību Savienībā.

(32) Tirgus uzraudzībai vajadzētu būt pamatīgai un efektīvai, lai nodrošinātu, ka Savienības saskaņošanas tiesību akti par produktiem tiek piemēroti pareizi. Ņemot vērā, ka uzņēmējiem kontroles var būt slogs, tirgus uzraudzības iestādēm pārbaudes darbības būtu jāorganizē un jāveic, īstenojot uz risku balstītu pieeju, ņemot vērā šo uzņēmēju intereses un gādājot, lai slogs būtu tikai tāds, kāds nepieciešams efektīvu un lietderīgu kontroļu veikšanai. Turklāt dalībvalstu kompetentajām iestādēm tirgus uzraudzība būtu jāveic vienlīdz rūpīgi neatkarīgi no tā, vai konkrētā produkta neatbilstība ir svarīga attiecīgās dalībvalsts teritorijā, vai arī tai var būt ietekme uz citas dalībvalsts tirgu. Komisija varētu paredzēt vienotus nosacījumus konkrētām tirgus uzraudzības iestāžu veiktām pārbaudes darbībām, ja produkti vai produktu kategorijas rada īpašus riskus vai nopietni pārkāpj piemērojamos Savienības saskaņošanas tiesību aktus.

(33) Tirgus uzraudzības iestādes, pildot savus pienākumus, saskaras ar dažādām nepilnībām attiecībā uz resursiem, koordinācijas mehānismiem, kā arī pilnvarām saistībā ar neatbilstīgiem produktiem. Šādu atšķirību dēļ Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpilde ir sadrumstalota un tirgus uzraudzība dažās dalībvalstīs ir stingrāka nekā citās, līdz ar to potenciāli apdraudot vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumu starpā un radot arī iespējamu nelīdzsvarotību produktu drošības līmenī visā Savienībā.

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/515 (2019. gada 19. marts) par citā dalībvalstī likumīgi tirgotu produktu savstarpēju atzīšanu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 764/2008 (OV L 91, 29.3.2019., 1. lpp.).

(34) Lai nodrošinātu, ka Savienības saskaņošanas tiesību akti par produktiem tiek piemēroti pareizi, tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt vienotam izmeklēšanas un izpildes pilnvaru kopumam, kas dod iespēju veidot ciešāku sadarbību starp tirgus uzraudzības iestādēm un efektīvāk attur uzņēmējus no apzinātas Savienības saskaņošanas tiesību aktu pārkāpšanas. Minētajām pilnvarām vajadzētu būt pietiekami plašām, lai risinātu Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpildes problēmas un e-komercijas un digitālās vides problēmas un lai novērstu to, ka uzņēmēji izmanto nepilnības izpildes sistēmā, pārceļot darbību uz dalībvalstīm, kuru tirgus uzraudzības iestādes nespēj apturēt nelikumīgu praksi. Konkrētāk, pilnvarām būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes var apmainīties ar informāciju un pierādījumiem, lai izpildi varētu vienādi veikt visās dalībvalstīs.

(35) Šai regulai nevajadzētu skart dalībvalstu brīvību izvēlēties tādu izpildes sistēmu, kādu tās uzskata par piemērotu. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai brīvi izvēlēties, vai to tirgus uzraudzības iestādes var veikt izmeklēšanu un izpildi tieši saskaņā ar tām piešķirtajām pilnvarām, vēršoties pie citām publiskajām iestādēm vai vēršoties kompetentajās tiesās.

(36) Tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāspēj pēc savas iniciatīvas sākt izmeklēšanu, ja tās uzzina par neatbilstīgiem produktiem, kas laisti tirgū.

(37) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt piekļuvei visiem pierādījumiem, datiem un informācijai saistībā ar izmeklēšanas priekšmetu, kas nepieciešami, lai noteiktu, vai piemērojamie Savienības saskaņošanas tiesību akti ir pārkāpti, un jo īpaši – lai noteiktu atbildīgo uzņēmēju neatkarīgi no attiecīgo pierādījumu, datu vai informācijas īpašnieka, un neatkarīgi no to atrašanās vietas un formāta, kādā tie tiek turēti. Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai tirgus dalībnieki, tostarp tie, kas iesaistīti digitālajā vērtības ķēdē, sniegtu visus vajadzīgos pierādījumus, datus un informāciju.

(38) Tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāspēj veikt nepieciešamās pārbaudes uz vietas, un tām vajadzētu būt pilnvarām iekļūt jebkurās telpās, teritorijās vai transportlīdzekļos, ko uzņēmējs izmanto nolūkos, kas saistīti ar tā komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesionālo darbību.

(39) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt attiecīgā uzņēmēja pārstāvim vai attiecīgam darbiniekam sniegt paskaidrojumus vai faktus, informāciju vai dokumentus, kas saistīti ar pārbaudes uz vietas priekšmetu, un fiksēt minētā pārstāvja vai attiecīgā darbinieka sniegtās atbildes.

(40) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt iespējai pārbaudīt to produktu atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, kurus paredzēts darīt pieejamus tirgū, un iegūt pierādījumus par neatbilstību. Tādēļ tās būtu jāpilnvaro iegādāties produktus un, ja pierādījumus nevar iegūt ar citiem līdzekļiem, iegādāties produktus, izmantojot citu identitāti.

(41) Jo īpaši digitālajā vidē tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāspēj ātri un efektīvi izbeigt neatbilstību, jo īpaši tad, ja uzņēmējs, kas pārdod produktu, slēpj savu identitāti vai pārceļ darbību uz citu Savienības dalībvalsti vai trešo valsti, lai izvairītos no izpildes. Gadījumos, kad neatbilstības dēļ ir iespējams smags un nelabojams kaitējums tiešajiem lietotājiem, tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāspēj veikt pasākumus, ja tas ir pienācīgi, pamatoti un samērīgi un ja nav pieejami citi līdzekļi šāda kaitējuma novēršanai vai mazināšanai, tostarp vajadzības gadījumā pieprasīt satura izņemšanu no tiešsaistes saskarnes vai brīdinājuma izvietošanu. Ja šāds pieprasījums netiek izpildīts, attiecīgajai iestādei vajadzētu būt pilnvarām pieprasīt, lai informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji ierobežotu piekļuvi konkrētajai tiešsaistes saskarnei. Šie pasākumi būtu jāveic saskaņā ar Direktīvā 2000/31/EK noteiktajiem principiem.

(42) Šīs regulas īstenošanai un pilnvaru izmantošanai, to piemērojot, būtu jāatbilst arī citiem Savienības un valstu tiesību aktiem, piemēram, Direktīvai 2000/31/EK, tostarp piemērojamajām procesuālajām garantijām un pamattiesību principiem. Minētajai īstenošanai un pilnvaru izmantošanai arī vajadzētu būt samērīgai un adekvātai, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un tā radīto kopējo faktisko vai iespējamo kaitējumu. Kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā visi lietas fakti un apstākļi un būtu jāizvēlas vispiemērotākie pasākumi, proti, tie, kuri ir būtiski, lai novērstu pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula. Minētajiem pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem, efektīviem

un atturošiem. Dalībvalstīm joprojām vajadzētu spēt valsts tiesību aktos brīvi noteikt nosacījumus un ierobežojumus pienākumu izpildes pilnvaru īstenošanai. Ja, piemēram, saskaņā ar valsts tiesību aktiem no attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādes ir nepieciešama iepriekšēja atļauja iekļūt fizisku personu un juridisku personu telpās, pilnvaras iekļūt šādās telpās būtu jāizmanto tikai pēc tam, kad ir saņemta šāda iepriekšēja atļauja.

(43) Tirgus uzraudzības iestādes rīkojas uzņēmēju, tiešo lietotāju un plašas sabiedrības interesēs, lai nodrošinātu, ka sabiedrības intereses, kurām piemēro attiecīgos Savienības saskaņošanas tiesību aktus par produktiem, tiek pastāvīgi uzturētas un aizsargātas ar atbilstošiem izpildes pasākumiem un ka atbilstība šādiem tiesību aktiem tiek nodrošināta visā piegādes ķēdē ar atbilstīgām pārbaudēm, jo tikai administratīvas pārbaudes vien daudzos gadījumos nevar aizstāt fiziskas un laboratoriskas pārbaudes, lai pārliecinātos par produktu atbilstību attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem. Līdz ar to tirgus uzraudzības iestādēm, veicot savas darbības, būtu jānodrošina augsts pārredzamības līmenis un jādara sabiedrībai pieejama visa informācija, ko tās uzskata par būtisku tiešo lietotāju interešu aizsardzībai Savienībā.

(44) Šai regulai nebūtu jāskar *RAPEX* darbība saskaņā ar Direktīvu 2001/95/EK.

(45) Šai regulai nebūtu jāskar drošības klauzulas procedūra, ko paredz Savienības nozaru saskaņošanas tiesību akti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. panta 10. punktu. Lai nodrošinātu līdzvērtīgu aizsardzības līmeni visā Savienībā, dalībvalstis drīkst veikt pasākumus attiecībā uz produktiem, kas rada apdraudējumu cilvēku veselībai un drošībai vai citiem sabiedrības interešu aizsardzības aspektiem. Tām arī ir pienākums paziņot par šādiem pasākumiem pārējām dalībvalstīm un Komisijai, lai ļautu Komisija nolūkā nodrošināt iekšējā tirgus darbību paust nostāju par to, vai ir pamatoti valstu pasākumi, kuri ierobežo produktu brīvu apriti.

(46) Informācijas apmaiņā starp tirgus uzraudzības iestādēm un pierādījumu un izmeklēšanas secinājumu izmantošanā būtu jāievēro konfidencialitātes princips. Informācija būtu jāapstrādā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta izmeklēšana un netiek nodarīts kaitējums uzņēmēja reputācijai.

(47) Ja šīs regulas nolūkiem ir jāapstrādā personas dati, tas būtu jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību. Jebkādai personas datu apstrādei saskaņā ar šo regulu ir jāpiemēro attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 ([26]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 ([27]).

(48) Lai tirgus uzraudzības sistēmas ietvaros attiecībā uz konkrētiem produktiem vai konkrētu produktu kategoriju vai grupu vai attiecībā uz konkrētiem riskiem, kas saistīti ar kādu produktu kategoriju vai grupu, visā Savienībā nodrošinātu testu efektivitāti un konsekvenci, Komisija kā Savienības testēšanas iestādi var izraudzīties savas testēšanas iestādes vai publiskas dalībvalsts testēšanas iestādes. Visām Savienības testēšanas iestādēm vajadzētu būt akreditētām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 765/2008 prasībām. Lai nepieļautu interešu konfliktu, Savienības testēšanas iestādēm būtu jāsniedz pakalpojumi tikai tirgus uzraudzības iestādēm, Komisijai, Savienības produktu atbilstības tīklam ("Tīkls") un citām valdības vai starpvaldību struktūrām.

(49) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tirgus uzraudzības iestādēm vienmēr ir pieejami pietiekami finanšu resursi to pienācīgai nodrošināšanai ar personālu un aprīkojumu. Efektīva tirgus uzraudzība prasa lielus resursus, un katrā konkrētā brīdī būtu jānodrošina stabili resursi tādā līmenī, kāds atbilst izpildes vajadzībām. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai papildināt publisko finansējumu, prasot attiecīgajiem ekonomikas dalībniekiem atlīdzināt izmaksas, kas radušās, veicot tirgus uzraudzību saistībā ar produktiem, kuriem konstatēta neatbilstība.

(50) Būtu jāizveido savstarpējas palīdzības mehānismi, jo Savienības preču tirgum ir būtiski, lai dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes efektīvi sadarbotos savā starpā. Iestādēm būtu jārīkojas labticīgi un principā jāpieņem savstarpējas palīdzības lūgumi, jo īpaši tie, kas attiecas uz piekļuvi ES atbilstības deklarācijai, ekspluatācijas īpašību deklarācijai un tehniskajai dokumentācijai.

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

(51) Ir lietderīgi, ka dalībvalstis izraugās iestādes, kas ir atbildīgas par muitas tiesību aktu piemērošanu, un citas iestādes, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem atbild par tādu produktu kontroli, kurus ieved Savienības tirgū.

(52) Efektīvs veids, kā nodrošināt, lai nedroši vai neatbilstīgi produkti netiktu laisti Savienības tirgū, būtu atklāt šādus produktus, pirms tie tiek laisti brīvā apgrozībā. Iestādēm, kas atbild par tādu produktu kontroli, kurus ieved Savienības tirgū, ir pilnīgs pārskats par tirdzniecības plūsmu pāri Savienības ārējām robežām, un tāpēc tām, pamatojoties uz riska novērtējumu, būtu jāveic atbilstošas kontroles, lai uzlabotu tirgus drošību, nodrošinot sabiedrības interešu augsta līmeņa aizsardzību. Dalībvalstu ziņā ir izraudzīties konkrētas iestādes, kam jābūt atbildīgām par pienācīgām dokumentācijas un vajadzības gadījumā fiziskām vai laboratoriskām produktu pārbaudēm, pirms minētie produkti tiek laisti brīvā apgrozībā. Vienotu Savienības saskaņošanas tiesību aktu par produktiem izpildi var panākt vienīgi tad, ja tirgus uzraudzības iestādes un citas iestādes, kuras ir izraudzītas kā iestādes, kas atbild par tādu produktu kontroli, kurus ieved Savienības tirgū, sistemātiski sadarbojas un apmainās ar informāciju. Šīm iestādēm būtu laikus jāsaņem no tirgus uzraudzības iestādēm visa vajadzīgā informācija par neatbilstīgiem produktiem vai informācija par uzņēmējiem, saistībā ar kuriem ir konstatēts lielāks neatbilstības risks. Savukārt iestādēm, kas atbild par tādu produktu kontroli, kurus ieved Savienības muitas teritorijā, būtu laikus jāinformē tirgus uzraudzības iestādes par produktu laišanu brīvā apgrozībā un par kontroļu rezultātiem, ja tāda informācija ir būtiska saistībā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktu par produktiem izpildi. Turklāt, ja Komisija uzzina par nopietnu risku, ko rada importēts produkts, tai būtu jāinformē dalībvalstis par minēto risku, lai pirmajās ievešanas vietās Savienībā nodrošinātu koordinētas un efektīvākas atbilstības un izpildes kontroles.

(53) Būtu jāatgādina importētājiem, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 ([28]) 220., 254., 256., 257 un 258. pantā ir paredzēts, ka produktiem, ko ieved Savienības tirgū un kam vajadzīga turpmāka apstrāde, lai nodrošinātu atbilstību piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, piemēro attiecīgo muitas procedūru, kura ļauj importētājam veikt šādu apstrādi. Kopumā laišana brīvā apgrozībā nebūtu jāuzskata par pierādījumu atbilstībai Savienības tiesību aktiem, jo šāda laišana ne vienmēr ietver pilnīgu atbilstības pārbaudi.

(54) Lai muitas vajadzībām izmantotu ES vienloga sistēmas vidi un tādējādi optimizētu un neapgrūtinātu datu pārsūtīšanu starp muitas dienestiem un tirgus uzraudzības iestādēm, ir jāizveido elektroniskas saskarnes, kas dod iespēju automātiski pārsūtīt datus. Muitas dienestiem un tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāpalīdz noteikt nosūtāmos datus. Papildu slogs muitas dienestiem būtu jāierobežo, un saskarnēm vajadzētu būt lielā mērā automatizētām un viegli izmantojamām.

(55) Ir jāizveido Tīkls, kuru uztur Komisija un kura mērķis būtu atvieglot strukturētu koordināciju un sadarbību starp dalībvalstu izpildiestādēm un Komisiju un racionalizēt tirgus uzraudzības praksi Savienībā, tādējādi atvieglojot dalībvalstu veiktu kopīgu izpildes darbību – piemēram, kopīgas izmeklēšanas – īstenošanu. Šai administratīvā atbalsta struktūrai būtu jārada iespēja apvienot resursus un uzturēt sakaru un informācijas sistēmu starp dalībvalstīm un Komisiju, tādējādi palīdzot stiprināt Savienības saskaņošanas tiesību aktu par produktiem izpildi un atturot no pārkāpumiem. Administratīvās sadarbības grupu (*ADCO*) iesaistei Tīklā nebūtu jāliedz iesaistīties citām līdzīgām grupām, kuras ir iesaistītas administratīvā sadarbībā. Komisijai būtu jāsniedz Tīklam nepieciešamais administratīvais un finansiālais atbalsts.

(56) Būtu jānodrošina efektīva, ātra un precīza informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju. Vairāki pašreizēji instrumenti, piemēram, tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēma (*ICSMS*) un *RAPEX*, ļauj veikt koordinēšanu starp tirgus uzraudzības iestādēm Savienībā. Šie instrumenti, kā arī saskarne, kas dod iespēju pārsūtīt datus no *ICSMS* uz *RAPEX* sistēmu, būtu jāuztur un turpmāk jāpilnveido, lai pilnībā izmantotu to potenciālu un palīdzētu uzlabot sadarbības līmeni un informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju.

([28]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

(57) Šajā sakarā nolūkā vākt informāciju, kas saistīta ar Savienības saskaņošanas tiesību aktu par produktiem izpildi, *ICSMS* būtu jāuzlabo un jādara pieejama Komisijai, vienotajiem sadarbības birojiem, muitas dienestiem un tirgus uzraudzības iestādēm. Turklāt būtu jāizveido elektroniska saskarne, lai valstu muitas sistēmas un tirgus uzraudzības iestādes varētu efektīvi apmainīties ar informāciju. Attiecībā uz savstarpējas palīdzības lūgumiem vienotajiem sadarbības birojiem būtu jāsniedz attiecīgo iestāžu sadarbībai nepieciešamais atbalsts. Tāpēc *ICSMS* būtu jānodrošina funkcijas, kas ļauj automātiski paziņot vienotajiem sadarbības birojiem par neievērotu termiņu. Ja nozares tiesību aktos jau ir paredzētas elektroniskas sistēmas sadarbības un datu apmaiņai īstenošanai, kā tas ir, piemēram, *EUDAMED* gadījumā attiecībā uz medicīniskajām ierīcēm, šādas sistēmas attiecīgā gadījumā būtu jāturpina izmantot.

(58) Kopumā *ICSMS* būtu jāizmanto, lai apmainītos ar informāciju, kas uzskatāma par noderīgu citām tirgus uzraudzības iestādēm. Tā varētu ietvert pārbaudes, kas veiktas saistībā ar tirgus uzraudzības projektiem, neatkarīgi no testēšanas rezultātiem. Attiecībā uz *ICSMS* ievadāmo datu apjomu būtu jārod līdzsvars, lai tas, no vienas puses, neradītu pārmērīgu slogu, datu ievades darbam pārsniedzot ar faktisko pārbaužu veikšanu saistīto darbu, un, no otras puses, būtu pietiekami visaptverošs un veicinātu iestāžu lielāku efektivitāti un lietderību. Tādējādi *ICSMS* ievadītajiem datiem būtu jāaptver arī vienkāršākas pārbaudes, nevis tikai laboratorijas testi. Tomēr nebūtu vajadzīgs iekļaut tikai īsas vizuālas pārbaudes. Būtu jāvadās pēc tā, ka atsevišķi dokumentētas pārbaudes arī būtu jāievada *ICSMS*.

(59) Dalībvalstis tiek mudinātas izmantot *ICSMS* mijiedarbībai starp muitas dienestiem un tirgus uzraudzības iestādēm kā alternatīvu valsts sistēmām. Tai nebūtu jāaizstāj muitas dienestu izmantotā Kopienas riska pārvaldības sistēma (*CRMS*). Abas sistēmas varētu darboties līdztekus, jo tām ir dažādi papildinoši uzdevumi: *ICSMS* atvieglo saziņu starp muitas dienestiem un tirgus uzraudzības iestādēm, lai dotu iespēju netraucētai muitas deklarāciju apstrādei produktu drošības un atbilstības sistēmā, savukārt *CRMS* ir paredzēta muitas kopējai riska pārvaldībai un kontrolei.

(60) Dati par neatbilstīgu produktu izraisītiem savainojumiem ir svarīga informācija tirgus uzraudzības iestādēm. Tāpēc *ICSMS* būtu jānodrošina saistīti datu lauki, lai tirgus uzraudzības iestādes varētu ievadīt viegli pieejamus ziņojumus, kas saņemti to veiktās izmeklēšanas gaitā, tādējādi atvieglinot vēlāku statistikas novērtējumu veikšanu.

(61) Komisijai vajadzētu būt iespējai apmainīties ar tirgus uzraudzības informāciju ar trešo valstu regulatīvajām iestādēm vai starptautiskām organizācijām saskaņā ar nolīgumiem, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, lai nodrošinātu produktu atbilstību pirms to eksporta uz Savienības tirgu.

(62) Lai panāktu augsta līmeņa atbilstību piemērojamiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem par produktiem, vienlaikus nodrošinot efektīvu resursu piešķiršanu un izmaksu ziņā efektīvu kontroli attiecībā uz produktiem, ko ieved Savienības tirgū, Komisijai būtu jāvar apstiprināt īpašas pirmseksporta kontroles sistēmas. Produkti, uz kuriem attiektos šādas apstiprinātas sistēmas, saistībā ar riska novērtējumu, ko veic par Savienības tirgū ievesto produktu kontroli atbildīgās iestādes, varētu baudīt lielāku uzticēšanos nekā salīdzināmi produkti, kuriem nav veikta pirmseksporta kontrole.

(63) Komisijai būtu jāveic šīs regulas izvērtējums attiecībā pret tās mērķiem, ņemot vērā arī jaunākās tehnoloģiskās, ekonomiskās, komerciālās un juridiskās norises. Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu ([29]) 22. punktu izvērtēšanai, kuras pamatā ir lietderība, efektivitāte, būtiskums, saskaņotība un pievienotā vērtība, būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem par turpmākās rīcības iespējām, jo īpaši attiecībā uz šīs regulas darbības jomu, to noteikumu piemērošanu un izpildi, kuri ir saistīti ar uzdevumiem, kas jāpilda uzņēmējiem, kuri laiž produktus tirgū, un ar produktiem saistīto pirmseksporta kontroles sistēmu.

(64) Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, visā izdevumu ciklā piemērojot samērīgus pasākumus, tostarp pārkāpumu novēršanu, konstatēšanu un izmeklēšanu, zaudēto, kļūdaini izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanu un – vajadzības gadījumā – administratīvus un finansiālus sodus.

([29]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(65) Sankciju dažādība Savienībā ir viens no galvenajiem nepietiekamas atturēšanas un nevienlīdzīgas aizsardzības iemesliem. Noteikumi par sankciju, tostarp naudassodu, piemērošanu ir valsts jurisdikcijā, un tāpēc būtu jānosaka ar valsts tiesību aktiem.

(66) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras attiecībā uz: vienotu nosacījumu noteikšanu pārbaudēm, kritēriju noteikšanu pārbaužu biežumam un pārbaudāmo paraugu daudzumam attiecībā uz konkrētiem produktiem vai produktu kategorijām, ja ir pastāvīgi konstatēti specifiski riski vai Savienības saskaņošanas tiesību aktu nopietni pārkāpumi; procedūru noteikšanu Savienības testēšanas iestāžu izraudzīšanai, kritēriju un metožu noteikšanu pārbaudēm, pamatojoties uz kopēju risku analīzi Savienības līmenī; sīki izstrādātiem noteikumiem saistībā ar ar statistikas datiem par muitas dienestu veiktām to produktu kontrolēm, uz kuriem attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, sīki izstrādātiem noteikumiem par informācijas un saziņas sistēmas īstenošanas pasākumiem un datu definēšanu saistībā ar muitas dienestu sniegtiem datiem par muitas procedūras "laišana brīvā apgrozībā" piemērošanu produktiem; un ar produktiem saistītu konkrētu pirmseksporta kontroļu sistēmu apstiprināšanu un šādu apstiprinājumu atcelšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([30]).

(67) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību, pastiprinot to produktu tirgus uzraudzību, uz kuriem attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstīs, jo ir nepieciešams, lai visu dalībvalstu visas kompetentās iestādes iesaistītos ļoti augsta līmeņa sadarbībā, mijiedarbībā un saskaņotā rīcībā, bet minēto mērķi tā vēriena un seku dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(68) Šajā regulā ir respektētas pamattiesības un ievēroti principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un pastāv dalībvalstu konstitucionālajās tradīcijās. Tādējādi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, tostarp tiem, kas attiecas uz plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu. Konkrēti, šīs regulas nolūks ir pilnībā nodrošināt patērētāju tiesību aizsardzību, darījumdarbības brīvību, vārda un informācijas brīvību, tiesības uz īpašumu un tiesības uz personas datu aizsardzību,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šīs regulas mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus darbību, uzlabojot to produktu tirgus uzraudzību, uz kuriem attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, kā minēts 2. pantā, lai nodrošinātu, ka Savienības tirgū ir pieejami tikai tādi produkti, kas atbilst prasībām, ar kurām nodrošina sabiedrības interešu augsta līmeņa aizsardzību, piemēram, attiecībā uz veselību un drošību kā tādu, veselību un drošību darbavietā, patērētāju aizsardzību, vides un sabiedriskās drošības aizsardzību un visu citu to sabiedrības interešu aizsardzību, kuras aizsargā minētie tiesību akti.

2. Ar šo regulu paredz uzņēmējiem piemērojamus noteikumus un procedūras attiecībā uz produktiem, uz ko attiecas konkrēti Savienības saskaņošanas tiesību akti, un izveido sistēmu sadarbībai ar uzņēmējiem.

3. Tāpat ar šo regulu paredz sistēmu tādu produktu kontrolei, kurus ieved Savienības tirgū.

([30]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro produktiem, uz ko attiecas šīs regulas I pielikumā uzskaitītie Savienības saskaņošanas tiesību akti ("Savienības saskaņošanas tiesību akti"), ciktāl Savienības saskaņošanas tiesību aktos nav konkrētu noteikumu ar tādu pašu mērķi, kuri daudz precīzāk reglamentē konkrētus tirgus uzraudzības un izpildes aspektus.

2. Regulas 25. līdz 28. pantu piemēro produktiem, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti, ciktāl citos Savienības tiesību aktos nav īpašu noteikumu par Savienības tirgū ievestu produktu kontroles organizēšanu.

3. Šīs regulas piemērošana neierobežo tirgus uzraudzības iestāžu tiesības veikt specifiskākus pasākumus, kā paredzēts Direktīvā 2001/95/EK.

4. Šī regula neskar Direktīvas 2000/31/EK 12., 13., 14. un 15. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

1) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē par maksu vai bez maksas piegādāt produktu izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komercdarbību;

2) "laist tirgū" nozīmē produktu pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū;

3) "tirgus uzraudzība" ir darbības un pasākumi, ko tirgus uzraudzības iestādes veic, lai nodrošinātu, ka produkti atbilst prasībām, kas noteiktas piemērojamajos Savienības saskaņošanas tiesību aktos, un lai nodrošinātu to sabiedrības interešu aizsardzību, uz kurām attiecas minētie tiesību akti;

4) "tirgus uzraudzības iestāde" ir iestāde, ko dalībvalsts saskaņā ar 10. pantu ir izraudzījusies par iestādi, kura ir atbildīga par tirgus uzraudzības veikšanu minētās dalībvalsts teritorijā;

5) "lūguma iesniedzēja iestāde" ir tirgus uzraudzības iestāde, kas iesniedz savstarpējas palīdzības lūgumu;

6) "lūguma saņēmēja iestāde" ir tirgus uzraudzības iestāde, kas saņem savstarpējas palīdzības lūgumu;

7) "neatbilstība" ir jebkāda neatbilstība jebkādai Savienības saskaņošanas tiesību aktu vai šīs regulas prasībai;

8) "ražotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo kādu produktu vai pasūtījusi šā produkta izveidi vai ražošanu un tirgo produktu ar savu nosaukumu, vārdu vai preču zīmi;

9) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas Savienībā veic uzņēmējdarbību un kas Savienības tirgū laiž kādas trešās valsts produktu;

10) "izplatītājs" ir jebkura tāda fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav ražotājs vai importētājs un kas produktu dara pieejamu tirgū;

11) "izpildes pakalpojumu sniedzējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas, veicot komercdarbību, bez īpašumtiesībām uz iesaistītajiem produktiem sniedz vismaz divus no šādiem pakalpojumiem: glabāšana noliktavā, iesaiņošana, adresēšana un nosūtīšana, izņemot pasta pakalpojumus, kuri definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/67/EK ([31]) 2. panta 1. punktā, paku piegādes pakalpojumus, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/644 ([32]) 2. panta 2. punktā, un jebkādus citus pasta pakalpojumus vai kravas transporta pakalpojumus.

([31]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp.).

([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/644 (2018. gada 18. aprīlis) par pārrobežu paku piegādes pakalpojumiem (OV L 112, 2.5.2018., 19. lpp.).

12) "pilnvarotais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas Savienībā veic uzņēmējdarbību un ir saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, ņemot vērā ražotāja saistības saskaņā ar attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem vai šīs regulas prasībām;

13) "uzņēmējs" ir ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs, izplatītājs, izpildes pakalpojumu sniedzējs vai jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kurai ir pienākumi saistībā ar produktu ražošanu vai to, lai produktus darītu pieejamus tirgū vai nodotu ekspluatācijā, saskaņā ar attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem;

14) "informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs" ir persona, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 ([33]) 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

15) "tiešsaistes saskarne" ir jebkura programmatūra, cita starpā tīmekļa vietne, tīmekļa vietnes daļa vai lietotne, ko uztur uzņēmējs vai kas tiek uzturēta uzņēmēja vārdā un ko izmanto, lai tiešajiem lietotājiem sniegtu piekļuvi uzņēmēja produktiem;

16) "korektīvs pasākums" ir jebkura rīcība, ko pēc tirgus uzraudzības iestādes pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas veic uzņēmējs, lai izbeigtu neatbilstību;

17) "brīvprātīgs pasākums" ir korektīvs pasākums, ko nav pieprasījusi tirgus uzraudzības iestāde;

18) "risks" ir kombinācija no varbūtības, ka radīsies apdraudējums, kurš izraisīs kaitējumu, un minētā kaitējuma bīstamības pakāpes;

19) "produkts, kas rada risku" ir produkts, kas cilvēku veselību un drošību kā tādu, veselību un drošību darbavietā, patērētāju aizsardzību, vidi, sabiedrisko drošību un citas sabiedrības intereses, kuras aizsargā piemērojamie Savienības saskaņošanas tiesību akti, var negatīvi ietekmēt tā, ka ir pārsniegta pakāpe, ko uzskata par saprātīgu un pieņemamu saistībā ar paredzēto produkta uzdevumu parastos vai saprātīgi paredzamos attiecīgā produkta lietošanas apstākļos, pie kā pieder arī tā lietošanas ilgums un attiecīgā gadījumā – prasības, kuras attiecas uz tā nodošanu ekspluatācijā, uzstādīšanu un apkopi;

20) "produkts, kas rada nopietnu risku" ir produkts, kas rada risku, saistībā ar kuru, pamatojoties uz riska novērtējumu un ņemot vērā produkta parasto un paredzamo izmantošanu, varbūtības, ka radīsies apdraudējums, kas izraisīs kaitējumu, un minētā kaitējuma bīstamības pakāpes kombinācija ir uzskatāma par tādu, kur vajadzīga ātra tirgus uzraudzības iestāžu iejaukšanās, arī gadījumos, kad riska ietekme nav tūlītēja;

21) "tiešais lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pastāvīgi dzīvo vai veic uzņēmējdarbību Savienībā un kam produkts bijis darīts pieejams vai nu kā patērētājam, ārpus tā komercdarbības, darījumdarbības, amatnieciskās darbības vai profesijas, vai arī kā profesionālam tiešajam lietotājam tā rūpnieciskajā vai profesionālajā darbībā;

22) "atsaukšana" ir jebkāds pasākums, kura mērķis ir saņemt atpakaļ produktu, kas jau darīts pieejams tiešajam lietotājam;

23) "izņemšana" ir jebkāds pasākums, kas paredzēts, lai novērstu, ka produkts no piegādes ķēdes tiek darīts pieejams tirgū;

24) "muitas dienesti" ir muitas dienesti, kā definēts Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 1. punktā;

25) "laišana brīvā apgrozībā" ir procedūra, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 952/2013 201. pantā;

26) "produkti, ko ieved Savienības tirgū" ir tādi produkti no trešām valstīm, ko paredzēts laist Savienības tirgū vai kas paredzēti privātai lietošanai vai patēriņam Savienības muitas teritorijā un kam piemērota muitas procedūra "laišana brīvā apgrozībā".

([33]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

II NODAĻA

UZŅĒMĒJU UZDEVUMI

4. pants

Uzņēmēju uzdevumi saistībā ar produktiem, uz kuriem attiecas konkrēti Savienības saskaņošanas tiesību akti

1. Neatkarīgi no pienākumiem, kas noteikti piemērojamajos Savienības saskaņošanas tiesību aktos, produkts, uz kuru attiecas 5. punktā minētie tiesību akti, var tikt laists tirgū tikai tad, ja ir uzņēmējs, kas Savienībā veic uzņēmējdarbību un kas ir atbildīgs par 3. punktā noteikto uzdevumu izpildi saistībā ar minēto produktu.

2. Šā panta nolūkā 1. punktā minētais uzņēmējs ir jebkura no šādām personām:

a) ražotājs, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā;

b) ja ražotājs neveic uzņēmējdarbību Savienībā – importētājs;

c) pilnvarotais pārstāvis, kam ir ražotāja rakstiska pilnvara, ar kuru norīko pilnvaroto pārstāvi veikt 3. punktā izklāstītos uzdevumus ražotāja vārdā;

d) izpildes pakalpojumu sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, attiecībā uz produktiem, ar kuriem tas rīkojas, ja Savienībā uzņēmējdarbību neveic neviens cits no a), b) un c) apakšpunktā minētajiem uzņēmējiem.

3. Neskarot uzņēmēju pienākumus saskaņā ar piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, 1. punktā minētais uzņēmējs veic šādus uzdevumus:

a) ja produktam piemērojamie Savienības saskaņošanas tiesību akti paredz ES atbilstības deklarāciju vai ekspluatācijas īpašību deklarāciju un tehnisko dokumentāciju, pārliecinās, ka ES atbilstības deklarācija vai ekspluatācijas īpašību deklarācija un tehniskā dokumentācija ir sagatavota, tirgus uzraudzības iestādes vajadzībām glabā atbilstības deklarāciju un ekspluatācijas īpašību deklarāciju tik ilgi, cik prasīts minētajos tiesību aktos, un nodrošina, ka tehniskā dokumentācija pēc pieprasījuma var tikt darīta pieejama minētajām iestādēm;

b) pēc tirgus uzraudzības iestādes pamatota pieprasījuma sniedz minētajai iestādei visu produkta atbilstības pierādīšanai nepieciešamo informāciju un dokumentāciju minētajai iestādei viegli saprotamā valodā;

c) ja ir iemesls uzskatīt, ka attiecīgais produkts rada risku, informē par to tirgus uzraudzības iestādes;

d) sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm, tostarp pēc pamatota pieprasījuma nodrošina, ka nekavējoties tiek veikts vajadzīgais korektīvais pasākums, lai novērstu neatbilstību prasībām, kas noteiktas attiecīgajam produktam piemērojamajos Savienības saskaņošanas tiesību aktos, vai, ja tas nav iespējams, lai pēc tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma vai savas iniciatīvas mazinātu minētā produkta radītus riskus, ja 1. punktā minētais uznēmējs uzskata vai vai tam ir iemesls uzskatīt, ka attiecīgais produkts rada risku.

4. Neskarot uzņēmēju attiecīgos pienākumus saskaņā ar piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, 1. punktā minētā uzņēmēja vārdu un uzvārdu, reģistrēto nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un kontaktinformāciju, tostarp pasta adresi, norāda uz produkta vai tā iepakojuma, pakas vai pavaddokumentā.

5. Šo pantu piemēro tikai saistībā ar produktiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 305/2011 ([34]), (ES) 2016/425 ([35]) un (ES) 2016/426 ([36]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/14/EK ([37]), 2006/42/EK ([38]), 2009/48/EK ([39]), 2009/125/EK ([40]), 2011/65/ES ([41]), 2013/29/ES ([42]), 2013/53/ES ([43]), 2014/29/ES ([44]), 2014/30/ES ([45]), 2014/31/ES ([46]), 2014/32/ES ([47]), 2014/34/ES ([48]), 2014/35/ES ([49]), 2014/53/ES ([50]) un 2014/68/ES ([51]).

5. pants

Pilnvarotais pārstāvis

1. Regulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta nolūkā ražotājs jebkuru šādu pilnvaroto pārstāvi pilnvaro veikt 4. panta 3. punktā norādītos uzdevumus neatkarīgi no jebkādiem citiem uzdevumiem, kurus tie ir pilnvaroti veikt saskaņā ar attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem.

2. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas noteikti pilnvarā. Tas pēc pieprasījuma tirgus uzraudzības iestādēm sniedz pilnvaras kopiju kādā no Savienības valodām, ko noteikusi attiecīgā tirgus uzraudzības iestāde.

3. Pilnvarotajiem pārstāvjiem ir pieejami atbilstīgi līdzekļi, kas tiem ļauj izpildīt savus uzdevumus.

6. pants

Tālpārdošana

Produktus, ko piedāvā pārdošanai tiešsaistē vai izmantojot citus tālpārdošanas veidus, uzskata par darītiem pieejamiem tirgū, ja piedāvājums ir vērsts uz tiešajiem lietotājiem Savienībā. Piedāvājumu pārdošanai uzskata par vērstu uz tiešajiem lietotājiem Savienībā, ja attiecīgais uzņēmējs jebkādā veidā vērš savu darbību uz kādu no dalībvalstīm.

([34]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.).

([35]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/425 (2016. gada 9. marts) par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 89/686/EEK (OV L 81, 31.3.2016., 51. lpp.).

([36]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/426 (2016. gada 9. marts) par gāzveida kurināmā iekārtām un ar ko atceļ Direktīvu 2009/142/EK (OV L 81, 31.3.2016., 99. lpp.).

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/14/EK (2000. gada 8. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz trokšņa emisiju vidē no iekārtām, kas paredzētas izmantošanai ārpus telpām (OV L 162, 3.7.2000., 1. lpp.).

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (OV L 157, 9.6.2006., 24. lpp.).

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK (2009. gada 18. jūnijs) par rotaļlietu drošumu (OV L 170, 30.6.2009., 1. lpp.).

([40]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

([41]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).

([42]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/29/ES (2013. gada 12. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū (pārstrādāta redakcija) (OV L 178, 28.6.2013., 27. lpp.).

([43]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/53/ES (2013. gada 20. novembris) par atpūtas kuģiem un ūdens motocikliem un ar ko atceļ Direktīvu 94/25/EK (OV L 354, 28.12.2013., 90. lpp.).

([44]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/29/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz vienkāršu spiedtvertņu pieejamību tirgū (OV L 96, 29.3.2014., 45. lpp.).

([45]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/30/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektromagnētisko savietojamību (pārstrādāta versija) (OV L 96, 29.3.2014., 79. lpp.).

([46]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/31/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz neautomātisko svaru pieejamību tirgū (OV L 96, 29.3.2014., 107. lpp.).

([47]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/32/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz mērinstrumentu pieejamību tirgū (pārstrādāta redakcija) (OV L 96, 29.3.2014., 149. lpp.).

([48]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/34/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz iekārtām un aizsardzības sistēmām, kas paredzētas lietošanai sprādzienbīstamā vidē (pārstrādāta redakcija) (OV L 96, 29.3.2014., 309. lpp.).

([49]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/35/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz tādu elektroiekārtu pieejamību tirgū, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās (OV L 96, 29.3.2014., 357. lpp.).

([50]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK (OV L 153, 22.5.2014., 62. lpp.).

([51]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/68/ES (2014. gada 15. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiediekārtu pieejamību tirgū (OV L 189, 27.6.2014., 164. lpp.).

7. pants

Pienākums sadarboties

1. Uzņēmēji sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar darbībām, kas varētu novērst vai mazināt to produktu radīto risku, kurus minētie uzņēmēji ir darījuši pieejamus tirgū.

2. Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji pēc tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma un īpašos gadījumos sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm, lai atvieglotu darbības, kas tiek veiktas ar mērķi novērst vai, ja tas nav iespējams, mazināt risku, ko rada produkts, kurš ar to pakalpojumiem tiek vai ir ticis piedāvāts pārdošanai tiešsaistē.

III NODAĻA

PALĪDZĪBA UZŅĒMĒJIEM UN SADARBĪBA AR TIEM

8. pants

Informācija uzņēmējiem

1. Komisija saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1724 nodrošina, ka portālā "Tava Eiropa" lietotājiem ir tiešsaistē viegli pieejama informācija par produktam noteiktajām prasībām un tiesībām, pienākumiem un noteikumiem, kas izriet no Savienības saskaņošanas tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis ievieš procedūras, ar ko uzņēmējiem pēc to pieprasījuma un bez maksas tiek sniegta informācija par produktiem piemērojamo Savienības saskaņošanas tiesību aktu transponēšanu valsts tiesību aktos un īstenošanu. Šajā nolūkā piemēro Regulas (ES) 2019/515 9. panta 1., 4. un 5. punktu.

9. pants

Kopīgas darbības atbilstības veicināšanai

1. Tirgus uzraudzības iestādes var vienoties ar citām attiecīgām iestādēm, organizācijām, kas pārstāv uzņēmējus, vai tiešajiem lietotājiem par tādu kopīgu darbību veikšanu, kuru mērķis ir veicināt atbilstību, konstatēt neatbilstību, uzlabot informētību un sniegt norādījumus saistībā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktiem un attiecībā uz konkrētām produktu kategorijām – jo īpaši tādu produktu kategorijām, kuru gadījumā bieži tiek konstatēts, ka tās rada nopietnu risku –, tostarp produktiem, ko piedāvā pārdošanai tiešsaistē.

2. Attiecīgā tirgus uzraudzības iestāde un 1. punktā minētās puses nodrošina, ka vienošanās par kopīgām darbībām nerada negodīgu konkurenci starp uzņēmējiem un neietekmē pušu objektivitāti, neatkarību un neitralitāti.

3. Tirgus uzraudzības iestāde var izmantot jebkādu informāciju, kas iegūta, veicot kopīgas darbības kā daļu no izmeklēšanas, ko tā veic attiecībā uz neatbilstību.

4. Attiecīgā tirgus uzraudzības iestāde vienošanos par kopīgām darbībām, tostarp iesaistīto pušu nosaukumus, dara pieejamu plašai sabiedrībai un ievada minēto līgumu informācijas un saziņas sistēmā, kas minēta 34. pantā. Pēc dalībvalsts lūguma Tīkls, kas izveidots saskaņā ar 29. pantu, palīdz sagatavot vienošanos par kopīgām darbībām.

IV NODAĻA

TIRGUS UZRAUDZĪBAS IESTĀŽU ORGANIZĀCIJA, DARBĪBAS UN PIENĀKUMI UN VIENOTAIS SADARBĪBAS BIROJS

10. pants

Tirgus uzraudzības iestāžu un vienoto sadarbības biroju izraudzīšanās

1. Dalībvalstis organizē un īsteno tirgus uzraudzību, kā paredzēts šajā regulā.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā katra dalībvalsts savā teritorijā izraugās vienu vai vairākas tirgus uzraudzības iestādes. Katra dalībvalsts informē Komisiju un pārējās dalībvalstis, izmantojot 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, par savām tirgus uzraudzības iestādēm un par katras minētās iestādes kompetences jomu.

3. Katra dalībvalstis ieceļ vienu vienoto sadarbības biroju.

4. Vienotais sadarbības birojs atbild vismaz par tirgus uzraudzības iestāžu un saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzīto iestāžu saskaņotās nostājas pārstāvēšanu un par 13. pantā noteikto valsts stratēģiju paziņošanu. Vienotais sadarbības birojs arī palīdz dažādu valstu tirgus uzraudzības iestāžu sadarbībā, kā noteikts VI nodaļā.

5. Lai īstenotu tiešsaistē un bezsaistē pieejamu produktu tirgus uzraudzību vienādi efektīvi attiecībā uz visiem izplatīšanas kanāliem, dalībvalstis nodrošina, ka to tirgus uzraudzības iestāžu un vienotā sadarbības biroja rīcībā ir pienācīgai pienākumu izpildei nepieciešamie resursi, tostarp pietiekami budžeta un citi resursi, piemēram, pietiekams skaits kompetentu darbinieku, speciālās zināšanas, procedūras un citi pasākumi.

6. Ja dalībvalstu teritorijā ir vairāk nekā viena tirgus uzraudzības iestāde, dalībvalstis nodrošina, ka minēto iestāžu attiecīgie pienākumi ir skaidri definēti un ka ir izveidoti piemēroti saziņas un koordinācijas mehānismi, kas minētajām iestādēm dod iespēju cieši sadarboties un efektīvi pildīt savus pienākumus.

11. pants

Tirgus uzraudzības iestāžu darbības

1. Tirgus uzraudzības iestādes veic savas darbības, lai nodrošinātu, ka:

a) to teritorijā attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, tiek veikta efektīva tiešsaistē un bezsaistē pieejamu produktu tirgus uzraudzība;

b) uzņēmēji veic pienācīgus un samērīgus korektīvos pasākumus saistībā ar atbilstību minētajiem tiesību aktiem un šai regulai;

c) tiek veikti pienācīgi un samērīgi pasākumi, ja uzņēmēji neveic korektīvos pasākumus.

2. Tirgus uzraudzības iestādes īsteno savas pilnvaras un pilda pienākumus neatkarīgi, neitrāli un objektīvi.

3. Tirgus uzraudzības iestādes kā daļu no šā panta 1. punktā minētajām darbībām atbilstīgā apmērā veic pienācīgas produktu īpašību dokumentāras pārbaudes un attiecīgā gadījumā – fiziskas un laboratoriskas kontroles, pamatojoties uz atbilstīgiem paraugiem, nosakot prioritātes saviem resursiem un darbībām nolūkā nodrošināt efektīvu tirgus uzraudzību un ņemot vērā 13. pantā minēto valsts tirgus uzraudzības stratēģiju.

Lemjot par to, kādas pārbaudes, kāda veida produktiem un kādā apmērā jāveic, tirgus uzraudzības iestādes piemēro uz risku balstītu pieeju, ņemot vērā šādus faktorus:

a) ar produktu saistāmais iespējamais apdraudējums un neatbilstība un, ja ir šāda informācija, to izplatība tirgū;

b) pasākumi un darbības, kas ir uzņēmēja kontrolē;

c) dati par uzņēmēja iepriekšējo neatbilstību;

d) attiecīgā gadījumā – riska profilēšana, ko veic saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes;

e) patērētāju sūdzības un cita informācija, kas saņemta no citām iestādēm, uzņēmējiem, plašsaziņas līdzekļiem un citiem informācijas avotiem un kas var norādīt uz neatbilstību.

4. Komisija pēc apspriešanās ar Tīklu var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka vienotus pārbaužu nosacījumus, kritērijus pārbaužu biežuma noteikšanai un to paraugu daudzumu, kuri jāpārbauda saistībā ar dažiem produktiem vai produktu kategorijām, ja ir pastāvīgi konstatēti specifiski riski vai piemērojamo Savienības saskaņošanas tiesību aktu nopietni pārkāpumi, lai nodrošinātu veselības un drošības vai citu ar minētajiem tiesību aktiem aizsargātu sabiedrības interešu augsta līmeņa aizsardzību. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 43. panta 2. punktā.

5. Ja uzņēmējiem ir testēšanas ziņojumi vai sertifikāti, kas apliecina to produktu atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktiem un ko izsniegusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008 akreditēta atbilstības novērtēšanas struktūra, tirgus uzraudzības iestādes pienācīgi ņem vērā minētos ziņojumus vai sertifikātus.

6. Vienas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādes izmantotos pierādījumus bez papildu formālām prasībām var izmantot kā daļu no citas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāžu veiktas izmeklēšanas nolūkā pārbaudīt produkta atbilstību.

7. Tirgus uzraudzības iestādes saistībā ar produktiem, uz kuriem attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, izstrādā šādas procedūras:

a) procedūras, kas paredzētas, lai izskatītu sūdzības vai ziņojumus par jautājumiem saistībā ar riskiem vai neatbilstību;

b) procedūras, ar kurām pārliecinās, ka tikuši veikti korektīvie pasākumi, kas jāveic uzņēmējiem.

8. Lai nodrošinātu saziņu un koordināciju ar attiecīgajām iestādēm citās dalībvalstīs, tirgus uzraudzības iestādes aktīvi piedalās 30. panta 2. punktā minētajās administratīvās sadarbības grupās.

9. Neskarot Savienības aizsardzības procedūras saskaņā ar piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, produktus, kas, pamatojoties uz vienas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādes lēmumu, uzskatāmi par neatbilstīgiem, citas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāde arī uzskata par neatbilstīgiem, ja vien attiecīgā citas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāde nav secinājusi pretējo, pamatojoties uz savu izmeklēšanu un ņemot vērā uzņēmēja sniegto informāciju, ja tāda ir.

12. pants

Salīdzinošā izvērtēšana

1. Tirgus uzraudzības iestādēm, kuras vēlas piedalīties salīdzinošā izvērtēšanā, organizē šādu izvērtēšanu, lai nostiprinātu tirgus uzraudzības darbību konsekvenci saistībā ar šīs regulas īstenošanu.

2. Tīkls izstrādā metodiku un mainīgo plānu iesaistīto tirgus uzraudzības iestāžu salīdzinošajai izvērtēšanai. Sagatavojot metodiku un mainīgo plānu, Tīkls ņem vērā vismaz dalībvalstu tirgus uzraudzības iestāžu skaitu un lielumu, pieejamo darbinieku skaitu un citus resursus salīdzinošās izvērtēšanas veikšanai, kā arī citus attiecīgus kritērijus.

3. Salīdzinošā izvērtēšana aptver dažu tirgus uzraudzības iestāžu izstrādāto paraugpraksi, kas var būt noderīga citām tirgus uzruadzības iestādēm, un citus attiecīgus aspektus saistībā ar tirgus uzraudzības darbību efektivitāti.

4. Salīdzinošās izvērtēšanas rezultātus paziņo Tīklam.

13. pants

Valstu tirgus uzraudzības stratēģijas

1. Katra dalībvalsts vismaz reizi četros gados izstrādā visaptverošu valsts tirgus uzraudzības stratēģiju. Pirmo šādu stratēģiju katra dalībvalsts izstrādā līdz 2022. gada 16. jūlijam. Valsts stratēģija veicina konsekventu, visaptverošu un integrētu pieeju tirgus uzraudzībai un Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpildei dalībvalsts teritorijā. Izstrādājot valsts tirgus uzraudzības stratēģiju, ņem vērā visas nozares, uz kurām attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, un visus produktu piegādes ķēdes posmus, ieskaitot importu un digitālās piegādes ķēdes. Var ņemt vērā arī prioritātes, kas ir noteiktas saskaņā ar 29. pantu izveidotā Tīkla darba programmā.

2. Ja šī informācija neapdraud tirgus uzraudzības darbības, valsts tirgus uzraudzības stratēģija ietver vismaz šādus elementus:

a) pieejamā informācija par neatbilstīgu produktu parādīšanos, jo īpaši ņemot vērā pārbaudes un kontroles, kas minētas attiecīgi 11. panta 3. punktā un 25. panta 3. punktā, un attiecīgā gadījumā – tirgus tendences, kas var ietekmēt neatbilstības līmeni produktu kategorijās, un iespējamais apdraudējums un riski, kas saistīti ar jaunajām tehnoloģijām;

b) jomas, ko Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpildes nolūkos dalībvalstis ir atzinušas par prioritātēm;

c) izpildes darbības, kas plānotas, lai samazinātu neatbilstību jomās, kuras ir atzītas par prioritātēm, tostarp attiecīgā gadījumā minimālie kontroles līmeņi, kas paredzēti produktu kategorijām, kurām ir būtiski neatbilstības līmeņi;

d) regulas 11. panta 8. punktā un VI nodaļā minētās sadarbības ar citu dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādēm novērtējums.

3. Dalībvalstis savu valsts tirgus uzraudzības stratēģiju paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm, izmantojot 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu. Katra dalībvalsts publicē savas stratēģijas kopsavilkumu.

V NODAĻA

TIRGUS UZRAUDZĪBAS PILNVARAS UN PASĀKUMI

14. pants

Tirgus uzraudzības iestāžu pilnvaras

1. Dalībvalstis piešķir savām tirgus uzraudzības iestādēm tirgus uzraudzības, izmeklēšanas un izpildes pilnvaras, kas vajadzīgas, lai piemērotu šo regulu un Savienības saskaņošanas tiesību aktus.

2. Tirgus uzraudzības iestādes īsteno savas šajā pantā noteiktās pilnvaras efektīvi, lietderīgi un saskaņā ar proporcionalitātes principu, ciktāl šāda īstenošana attiecas uz šo jomu un pasākumu mērķi un būtību, kā arī neatbilstības gadījuma izraisīto vispārējo faktisko vai potenciālo kaitējumu. Pilnvaras piešķirun īsteno saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principiem, kā arī valsts tiesību aktu principiem attiecībā uz vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, piemērojamām procesuālajām garantijām un Savienības noteikumiem par datu aizsardzību, jo īpaši Regulu (ES) 2016/679.

3. Piešķirot pilnvaras saskaņā ar 1. punktu, dalībvalstis var paredzēt, ka pilnvaras var īstenot attiecīgi vienā no šādiem veidiem:

a) tirgus uzraudzības iestādēm tās īstenojot tieši, atbilstoši savai kompetencei;

b) attiecīgos gadījumos ar citu valsts iestāžu palīdzību saskaņā ar pilnvaru sadalījumu un institucionālo un administratīvo organizāciju attiecīgajā dalībvalstī;

c) vēršoties tiesās, kas ir kompetentas pieņemt minēto pilnvaru izmantošanas apstiprināšanai nepieciešamo lēmumu, tostarp attiecīgā gadījumā iesniedzot apelāciju, ja pieteikums pieņemt nepieciešamo lēmumu bija nesekmīgs.

4. Tirgus uzraudzības iestādēm saskaņā ar 1. punktu piešķirtās pilnvaras ietver vismaz šādas:

a) pilnvaras pieprasīt uzņēmējiem sniegt attiecīgus dokumentus, tehniskās specifikācijas, datus vai informāciju par produkta atbilstību un tehniskajiem aspektiem, tostarp piekļuvi iegultai programmatūrai, ciktāl šāda piekļuve nepieciešama, lai novērtētu produkta atbilstību piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem neatkarīgi no veida vai formāta un neatkarīgi no datu nesēja vai vietas, kurā šādi dokumenti, tehniskās specifikācijas, dati vai informācija tiek glabāti, un izgatavot vai iegūt to kopijas;

b) pilnvaras pieprasīt uzņēmējiem sniegt būtisku informāciju par piegādes ķēdi, informāciju par izplatīšanas tīklu, par produktu daudzumiem tirgū un par citiem produktu modeļiem, kuriem ir tādas pašas tehniskās īpašības kā attiecīgajam produktam, ja tas ir svarīgi, lai nodrošinātu atbilstību piemērojamām prasībām saskaņā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktiem;

c) pilnvaras pieprasīt uzņēmējiem sniegt būtisku informāciju, kas vajadzīga, lai noskaidrotu tīmekļa vietņu īpašniekus, ja attiecīgā informācija ir saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu;

d) pilnvaras veikt iepriekš nepieteiktas produktu pārbaudes uz vietas un fiziskas pārbaudes;

e) pilnvaras iekļūt visās telpās, teritorijās vai transportlīdzekļos, ko attiecīgais uzņēmējs izmanto nolūkos, kas saistīti ar uzņēmēja komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesionālo darbību, lai konstatētu neatbilstību un iegūtu pierādījumus;

f) pilnvaras pēc tirgus uzraudzības iestāžu pašu iniciatīvas sākt izmeklēšanas, lai konstatētu neatbilstību un panāktu to izbeigšanu;

g) pilnvaras pieprasīt uzņēmējiem veikt attiecīgus pasākumus, lai panāktu neatbilstības gadījuma vai riska izbeigšanu;

h) pilnvaras veikt attiecīgus pasākumus, tostarp pilnvaras aizliegt vai ierobežot produkta pieejamību tirgū vai izdot rīkojumu par produkta izņemšanu vai atsaukšanu, ja uzņēmējs neveic atbilstošus korektīvos pasākumus vai ja neatbilstība vai risks joprojām pastāv;

i) pilnvaras uzlikt sodus saskaņā ar 41. pantu;

j) pilnvaras iegūt produktu paraugus, tostarp izmantojot citu identitāti, pārbaudīt minētos paraugus un veikt reverso inženieriju, lai konstatētu neatbilstību un iegūtu pierādījumus;

k) ja nav pieejami citi efektīvi līdzekļi, lai novērstu nopietnu risku, pilnvaras:

   i) pieprasīt izņemt no tiešsaistes saskarnes saturu, kurā ir atsauce uz saistītajiem produktiem, vai pieprasīt, lai tiktu ievietots skaidrs brīdinājums tiešajiem lietotājiem, ko viņi ierauga, kad piekļūst tiešsaistes saskarnei; vai

   ii) ja nav ievērots i) punktā minētais pieprasījums, pieprasīt informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem ierobežot piekļuvi tiešsaistes saskarnei, tostarp pieprasot attiecīgajai trešai personai īstenot šādus pasākumus.

5. Tirgus uzraudzības iestādes izmeklēšanas nolūkos kā pierādījumu var izmantot jebkuru informāciju, dokumentu, konstatējumu, paziņojumu vai jebkurus izlūkdatus neatkarīgi no formāta un datu nesēja, kurā tie tiek glabāti.

15. pants

Tirgus uzraudzības iestāžu izmaksu atgūšana

1. Dalībvalstis var atļaut savām tirgus uzraudzības iestādēm atgūt no attiecīgā uzņēmēja savu darbību izmaksas, kas radušās saistībā ar neatbilstības gadījumiem.

2. Izmaksas, kas minētas šā panta 1. punktā, var ietvert izmaksas par testēšanu, izmaksas par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 28. panta 1. un 2. punktu, un izmaksas par uzglabāšanu, un izmaksas par darbībām saistībā ar produktiem, par kuriem ir konstatēts, ka tie ir neatbilstīgi un ka saistībā ar šiem produktiem ir jāveic korektīvi pasākumi pirms to laišanas brīvā apgrozībā vai laišanas tirgū.

16. pants

Tirgus uzraudzības pasākumi

1. Tirgus uzraudzības iestādes veic atbilstīgus pasākumus, ja produkts, uz kuru attiecas Savienības saskaņošanas tiesību akti, kad to lieto paredzētajam mērķim vai saprātīgi paredzamos apstākļos un kad tas ir pienācīgi uzstādīts un uzturēts:

a) var kaitēt lietotājiem vai viņu veselībai; vai

b) neatbilst piemērojamiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes izdara konstatējumus, kas minēti 1. punkta a) vai b) apakšpunktā, tās nekavējoties pieprasa attiecīgajam uzņēmējam veikt atbilstīgus un samērīgus korektīvus pasākumus, lai attiecīgo neatbilstību izbeigtu vai attiecīgo risku novērstu šo iestāžu noteiktā termiņā.

3. Šā panta 2. punkta nolūkā korektīvs pasākums, kas jāveic uzņēmējam, cita starpā var ietvert šādas darbības:

a) panākt produkta atbilstību, tostarp labot formālo neatbilstību, kā noteikts piemērojamos Savienības saskaņošanas tiesību aktos, vai nodrošināt, ka produkts vairs nerada risku;

b) nepieļaut, ka produkts tiek darīts pieejams tirgū;

c) nekavējoties izņemt vai atsaukt produktu un brīdināt sabiedrību par radušos risku;

d) iznīcināt produktu vai citādi darīt neizmantojamu;

e) produktam piestiprināt tādus piemērotus, skaidri formulētus, viegli saprotamus brīdinājumus par produkta radītiem varbūtējiem riskiem tās dalībvalsts noteiktajā valodā vai valodās, kurā produkts ir darīts pieejams tirgū;

f) izvirzīt priekšnoteikumus, pirms attiecīgais produkts ir darīts pieejams tirgū;

g) piemērotā formā un nekavējoties brīdināt apdraudētos tiešos lietotājus, tostarp publicējot īpašus brīdinājumus tās dalībvalsts noteiktajā valodā vai valodās, kurā produkts ir darīts pieejams tirgū.

4. Pienākumu veikt šā panta 3. punkta e), f) un g) apakšpunktā minētos korektīvos pasākumus var noteikt vienīgi gadījumos, ja produkts var radīt risku tikai noteiktos apstākļos vai tikai konkrētiem tiešajiem lietotājiem.

5. Ja uzņēmējs neveic 3. punktā minētos korektīvos pasākumus vai ja 1. punktā minētā neatbilstība vai risks saglabājas, tirgus uzraudzības iestādes nodrošina, ka produkts tiek izņemts vai atsaukts vai ka tā pieejamību tirgū aizliedz vai ierobežo, un ka sabiedrība, Komisija un pārējās dalībvalstis tiek attiecīgi informētas.

6. Informāciju Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar šā panta 5. punktu paziņo, izmantojot 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu. Minēto informācijas paziņošanu arī uzskata par atbilstošu paziņošanas prasībām attiecībā uz piemērojamajām Savienības saskaņošanas tiesību aktu drošības procedūrām.

7. Ja saskaņā ar piemērojamo drošības procedūru valsts pasākumu uzskata par pamatotu vai ja neviena citas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāde nav secinājusi pretējo kā minēts 11. panta 9. punktu, kompetentās tirgus uzraudzības iestādes citās dalībvalstīs veic pasākumus, kas nepieciešami attiecībā uz neatbilstīgo produktu, un ievada attiecīgo informāciju 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā.

17. pants

Informācijas izmantošana, dienesta noslēpums un komercnoslēpums

Tirgus uzraudzības iestādes veic savu darbību, ievērojot augsta līmeņa pārredzamību, un plašai sabiedrībai dara pieejamu visu informāciju, ko tās uzskata par būtisku, lai aizsargātu tiešo lietotāju intereses Savienībā. Tirgus uzraudzības iestādes ievēro konfidencialitātes principu un dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu un aizsargā personas datus saskaņā ar Savienības un valstu tiesību aktiem.

18. pants

Uzņēmēju procesuālās tiesības

1. Jebkurš pasākums, lēmums vai rīkojums, ko tirgus uzraudzības iestādes pieņem vai veic saskaņā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktiem vai saskaņā ar šo regulu, ir precīzi pamatots.

2. Par visiem šādiem pasākumiem, lēmumiem vai rīkojumiem nekavējoties informē attiecīgo uzņēmēju, kuru vienlaikus informē arī par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas tam pieejami saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, un par termiņiem, kādos minētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir spēkā.

3. Pirms 1. punktā minētā pasākuma, lēmuma vai rīkojuma pieņemšanas attiecīgajam uzņēmējam dod iespēju atbilstīgā laikposmā, kas nav mazāks par 10 darba dienām, tikt uzklausītam, ja vien nav iespējams dot uzņēmējam šādu iespēju pasākuma, lēmuma vai rīkojuma neatliekamības dēļ sakarā ar veselības vai drošības prasībām vai citiem iemesliem, kas saistīti ar sabiedrības interesēm, uz kurām attiecas attiecīgie Savienības saskaņošanas tiesību akti.

Ja pasākumu veic vai lēmumu vai rīkojumu pieņem, nedodot uzņēmējam iespēju tikt uzklausītam, uzņēmējam šādu iespēju dod, cik vien drīz iespējams pēc tam, un iestāde šo pasākumu, lēmumu vai rīkojumu pēc tam nekavējoties pārskata.

19. pants

Produkti, kas rada nopietnu risku

1. Tirgus uzraudzības iestādes nodrošina, ka produkti, kas rada nopietnu risku, tiek izņemti vai atsaukti, ja nav citu efektīvu līdzekļu, ar ko novērst nopietno risku, vai ka aizliegts tos darīt pieejamus tirgū. Tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties paziņo par to Komisijai saskaņā ar 20. pantu.

2. Lēmumu par to, vai produkts rada nopietnu risku, pamato ar atbilstīgu riska novērtējumu, kurā ņem vērā apdraudējuma būtību un tā rašanās varbūtību. Augstāka drošuma līmeņa iegūšanas iespēja un tādu citu produktu pieejamība, kuru radītā riska pakāpe ir mazāka, nav pamats, lai uzskatītu, ka produkts rada nopietnu risku.

20. pants

Savienības ātrās brīdināšanas sistēma

1. Ja tirgus uzraudzības iestāde veic vai plāno veikt pasākumu, ievērojot 19. pantu, un uzskata, ka iemesli, kuru dēļ pasākums bija vajadzīgs, vai pasākuma sekas iziet ārpus tās dalībvalsts teritorijas, tā saskaņā ar šā panta 4. punktu nekavējoties ziņo Komisijai par šo pasākumu. Tirgus uzraudzības iestāde arī tūlīt informē Komisiju par katra šāda pasākuma izmaiņām vai atsaukšanu.

2. Ja tirgū ir darīts pieejams produkts, kas rada nopietnu risku, tirgus uzraudzības iestādes Komisijai nekavējoties dara zināmus visus uzņēmēja veiktos un tirgus uzraudzības iestādei paziņotos brīvprātīgos pasākumus.

3. Saskaņā ar 1. un 2. punktu sniegtajā informācijā iekļauj visus zināmos faktus, jo īpaši datus, kas nepieciešami, lai identificētu produktu, tā izcelsmes un piegādes ķēdi, ar produktu saistīto risku, valsts veiktā pasākuma veidu un ilgumu un visus uzņēmēja veiktos brīvprātīgos pasākumus.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkta nolūkā izmanto Direktīvas 2001/95/EK 12. pantā paredzēto Savienības ātrās brīdināšanas sistemu (*RAPEX*). Minētās direktīvas 12. panta 2., 3. un 4. punktu piemēro mutatis mutandis.

5. Komisija nodrošina un uztur datu saskarni starp *RAPEX* un 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, lai izvairītos no dubultas datu ievadīšanas.

21. pants

Savienības testēšanas iestādes

1. Savienības testēšanas iestāžu uzdevums ir tirgus uzraudzības nolūkā Savienībā veicināt pietiekamu laboratorijas jaudu, kā arī nodrošināt testēšanas uzticamību un konsekvenci.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā Komisija var izraudzīties publisku dalībvalsts testēšanas iestādi par Savienības testēšanas iestādi attiecībā uz konkrētām produktu kategorijām vai konkrētiem riskiem, kas saistīti ar produktu kategoriju.

Komisija var arī izraudzīties kādu no savām testēšanas iestādēm par Savienības testēšanas iestādi konkrētām produktu kategorijām vai konkrētiem riskiem, kas saistīti ar produktu kategoriju, vai produktiem, kuru testēšanas jaudas nav vai tā ir nepietiekama.

3. Savienības testēšanas iestādes ir akreditētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 765/2008.

4. Savienības testēšanas iestāžu izraudzīšanās neietekmē tirgus uzraudzības iestāžu, Tīkla un Komisijas brīvību izvēlēties testēšanas iestādes savu darbību nolūkam.

5. Izraudzītās Savienības testēšanas iestādes savus pakalpojumus sniedz tikai tirgus uzraudzības iestādēm, Tīklam, Komisijai un citām valdības vai starpvaldību struktūrām.

6. Savienības testēšanas iestādes savā kompetences jomā veic šādas darbības:

a) veic produktu testēšanu pēc tirgus uzraudzības iestāžu, Tīkla vai Komisijas pieprasījuma;

b) sniedz neatkarīgas tehniskas vai zinātniskas konsultācijas pēc Tīkla pieprasījuma;

c) izstrādā jaunus analīžu veikšanas paņēmienus un metodes.

7. Šā panta 6. punktā minētās darbības veic par atlīdzību, un Savienība tās var finansēt saskaņā ar šīs regulas 36. panta 2. punktu.

8. Savienības testēšanas iestādes var saņemt finansējumu no Savienības saskaņā ar 36. panta 2. punktu, lai palielinātu savu testēšanas jaudu vai radītu jaunu testēšanas jaudu konkrētām produktu kategorijām vai konkrētiem riskiem, kas saistīti ar tādu produktu kategoriju, kuru testēšanas jaudas nav vai tā ir nepietiekama.

9. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka Savienības testēšanas iestāžu izraudzīšanās procedūras. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 43. panta 2. punktā.

VI NODAĻA

PĀRROBEŽU SAVSTARPĒJĀ PALĪDZĪBA

22. pants

Savstarpējā palīdzība

1. Starp dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādēm un starp tirgus uzraudzības iestādēm un Komisiju, un attiecīgajām Savienības aģentūrām notiek efektīva sadarbība un informācijas apmaiņa.

2. Ja tirgus uzraudzības iestāde nevar pabeigt izmeklēšanu, jo tā nespēj iegūt noteiktu informāciju, lai gan tā ir veikusi visus atbilstošos pasākumus, lai iegūtu minēto informāciju, tā var iesniegt pamatotu pieprasījumu tirgus uzraudzības iestādei citā dalībvalstī, kur var panākt piekļuvi šai informācijai. Šādā gadījumā lūguma saņēmēja iestāde nekavējoties un jebkurā gadījumā 30 dienu laikā sniedz lūguma iesniedzējai iestādei jebkuru informāciju, ko lūguma saņēmēja iestāde uzskata par vajadzīgu, lai noteiktu, vai produkts ir neatbilstīgs.

3. Lūguma saņēmēja iestāde veic pienācīgu izmeklēšanu vai jebkādus citus pasākumus, kas ir piemēroti, lai savāktu pieprasīto informāciju. Vajadzības gadījumā minēto izmeklēšanu veic, iesaistot citas tirgus uzraudzības iestādes.

4. Lūguma iesniedzēja iestāde joprojām ir atbildīga parjebkuru izmeklēšanu, ko tā uzsākusi, ja vien lūguma saņēmēja iestāde nepiekrīt pārņemt atbildību.

5. Pienācīgi pamatotos gadījumos lūguma saņēmēja iestāde var atteikties izpildīt 2. punktā paredzēto informācijas lūgumu, ja:

a) lūguma iesniedzēja iestāde nav pietiekami pamatojusi, ka pieprasītā informācija ir nepieciešama, lai konstatētu neatbilstību;

b) lūguma saņēmējai iestādei ir pamatoti iemesli, kas liecina, ka lūguma izpilde būtiski traucētu tai veikt pašai savas darbības.

23. pants

Pieprasījumi veikt izpildes pasākumus

1. Ja neatbilstības izbeigšanai attiecībā uz produktu ir nepieciešami pasākumi citas dalībvalsts jurisdikcijā un ja šādi pasākumi neizriet no 16. panta 7. punkta prasībām, lūguma iesniedzēja iestāde var iesniegt lūguma saņēmējai iestādei minētajā dalībvalstī pienācīgi pamatotu lūgumu veikt izpildes pasākumus minētajā citā dalībvalstī.

2. Lūguma saņēmēja iestāde, izmantojot pilnvaras, kas tai piešķirtas ar šo regulu, nekavējoties veic visus pienācīgos un nepieciešamos izpildes pasākumus, lai izbeigtu neatbilstības gadījumu, īstenojot 14. pantā noteiktās pilnvaras un jebkādas papildu pilnvaras, kuras tai piešķirtas saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

3. Lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi par 2. punktā minētajiem pasākumiem, kas ir veikti vai ko plāno veikt.

Lūguma saņēmēja iestāde var atteikties veikt pieprasīto izpildes pasākumu jebkurā no šādām situācijām:

a) ja lūguma saņēmēja iestāde secina, ka lūguma iesniedzēja iestāde nav sniegusi pietiekamu informāciju;

b) ja lūguma saņēmēja iestāde uzskata, ka pieprasījums ir pretrunā Savienības saskaņošanas tiesību aktiem;

c) ja lūguma saņēmējai iestāde skaidri parāda pamatotus iemeslus, kas apliecina, ka lūguma izpilde būtiski traucētu tai veikt pašai savas darbības.

24. pants

Procedūra savstarpējas palīdzības lūgumiem

1. Pirms lūguma iesniegšanas saskaņā ar 22. vai 23. pantu lūguma iesniedzēja iestāde cenšas pati veikt visas pamatoti iespējamās izmeklēšanas.

2. Iesniedzot lūgumu saskaņā ar 22. vai 23. pantu, lūguma iesniedzēja iestāde sniedz visu pieejamo informāciju, lai lūguma saņēmēja iestāde varētu lūgumu izpildīt, tostarp visus vajadzīgos pierādījumus, kas iegūstami tikai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī.

3. Lūgumus saskaņā ar 22. vai 23. pantu un visu ar tiem saistīto saziņu veic, lietojot elektroniskas standarta veidlapas un izmantojot 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu.

4. Saziņa notiek tieši starp iesaistītajām tirgus uzraudzības iestādēm vai ar attiecīgo dalībvalstu vienoto sadarbības biroju starpniecību.

5. Attiecīgās tirgus uzraudzības iestādes vienojas par valodām, kas tiks lietotas lūgumos saskaņā ar 22. un 23. pantu un visā ar tiem saistītajā saziņā.

6. Ja attiecīgās tirgus uzraudzības iestādes nevar panākt vienošanos par valodām, lūgumus saskaņā ar 22. vai 23. pantu sūta lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā, bet atbildes uz šādiem lūgumiem sūta lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā. Šādā gadījumā lūguma iesniedzēja iestāde un lūguma saņēmēja iestāde nodrošina no otras iestādes saņemto lūgumu, atbilžu vai citu dokumentu tulkošanu.

7. Informacijas un saziņas sistēma, kas minēta 34. pantā, nodrošina strukturētu informāciju attiecīgajiem vienotajiem sadarbības birojiem par savstarpējās palīdzības gadījumiem. Izmantojot šo informāciju, vienotie sadarbības biroji sniedz jebkādu atbalstu, kas nepieciešams, lai atvieglotu palīdzību.

VII NODAĻA

PRODUKTI, KO IEVED SAVIENĪBAS TIRGŪ

25. pants

Savienības tirgū ievesto produktu kontrole

1. Dalībvalstis par iestādēm, kas ir atbildīgas par Savienības tirgū ievesto produktu kontroli, izraugās muitas dienestus, vienu vai vairākas tirgus uzraudzības iestādes vai jebkuru citu iestādi savā teritorijā.

Katra dalībvalsts, izmantojot 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar pirmo daļu, un par to kompetences jomām.

2. Saskaņā ar 1. punktu izraudzītajām iestādēm ir pilnvaras un resursi, kas tām nepieciešami, lai pienācīgi pildītu savus uzdevumus, kā paredzēts minētajā punktā.

3. Produktus, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti un kuriem jāpiemēro muitas procedūra "laišana brīvā apgrozībā", kontrolē iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar šā panta 1. punktu. Šīs iestādes veic minētās kontroles, pamatojoties uz riska analīzi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 46. un 47. pantu un vajadzības gadījumā pamatojoties uz pieeju, kas balstīta uz risku, kā minēts šīs regulas 11. panta 3. punkta otrajā daļā.

4. Ar risku saistītas informācijas apmaiņa notiek starp:

a) iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar šā panta 1. punktu, atbilstoši Regulas (ES) Nr. 952/2013 47. panta 2. punktam; un

b) muitas dienestiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 46. panta 5. punktu.

Ja saistībā ar produktiem, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti un kuri nodoti pagaidu glabāšanā vai kuriem piemērota muitas procedūra, kas nav "laišana brīvā apgrozībā", muitas dienestiem pirmajā ievešanas vietā ir pamats uzskatīt, ka minētie produkti neatbilst piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem vai rada risku, tie nodod visu attiecīgo informāciju galamērķa kompetentajai muitas iestādei.

5. Tirgus uzraudzības iestādes sniedz saskaņā ar 1. punktu izraudzītajām iestādēm informāciju par to produktu kategorijām vai to uzņēmēju identitāti, attiecībā uz kuriem ir konstatēts lielāks neatbilstības risks.

6. Dalībvalstis katru gadu līdz 31. martam iesniedz Komisijai detalizētus statistikas datus par kontrolēm, ko iepriekšējā kalendārajā gadā saistībā ar produktiem, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti, veikušas saskaņā ar 1. punktu izraudzītās iestādes. Statistikas datos iekļauj iejaukšanos skaitu nolūkā veikt šādu produktu kontroles attiecībā uz produktu drošumu un atbilstību.

Komisija katru gadu līdz 30. jūnijam sagatavo ziņojumu, kurā ietverta dalībvalstu sniegtā informācija par iepriekšējo kalendāro gadu un iesniegto datu analīze. Ziņojumu publicē 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā.

7. Ja Komisijai kļūst zināms par nopietnu risku, ko rada no trešās valsts importēti produkti, uz kuriem attiecas Savienības tiesību akti, tā iesaka attiecīgajai dalībvalstij veikt atbilstošus tirgus uzraudzības pasākumus.

8. Komisija pēc apspriešanās ar Tīklu var pieņemt īstenošanas aktus, lai, pamatojoties uz kopēju riska analīzi Savienības līmenī, noteiktu kritērijus un pārbaudes metodes nolūkā nodrošināt Savienības tiesību aktu konsekventu izpildi, stiprināt Savienības tirgū ievesto produktu kontroli un nodrošināt šādu kontroļu efektīvu un vienotu līmeni. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 43. panta 2. punktā.

9. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai sīkāk noteiktu datus, kas jāiesniedz saskaņā ar šā panta 6. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 43. panta 2. punktā.

26. pants

Laišanas brīvā apgrozībā apturēšana

1. Saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes aptur produkta laišanu brīvā apgrozībā, ja, veicot kontroles saskaņā ar 25. panta 3. punktu, ir konstatēts, ka:

a) produktam nav pievienota dokumentācija, ko prasa tam piemērojamie Savienības tiesību akti, vai ir pamatotas šaubas par šādas dokumentācijas autentiskumu, precizitāti vai pilnīgumu;

b) produkts nav marķēts vai etiķetēts saskaņā ar tai piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem;

c) produktam ir CE zīme vai cita tai piemērojamajos Savienības tiesību aktos prasīta zīme, kas piestiprināta nepareizi vai maldinoši;

d) uzņēmējam, kas veic uzdevumus saistībā ar produkta, uz kuru attiecas konkrēti Savienības saskaņošanas tiesību akti, nosaukums, reģistrētais tirdzniecības nosaukums vai reģistrētā preču zīme un kontaktinformācija, tostarp pasta adrese, nav norādīta vai identificējama saskaņā ar 4. panta 4. punktu; vai

e) jebkura cita iemesla dēļ, ja ir pamats uzskatīt, ka produkts neatbilst tam piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem, vai tas rada nopietnu risku veselībai, drošumam, videi vai citām sabiedrības interesēm, kas minētas 1. pantā.

2. Iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar 25. panta 1. punktu, nekavējoties informē tirgus uzraudzības iestādes par visiem šā panta 1. punktā minētajiem gadījumiem, kad tiek apturēta laišana brīvā apgrozībā.

3. Ja tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams pamats uzskatīt, ka produkts neatbilst tam piemērojamajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem vai rada nopietnu risku, tās pieprasa, lai saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes aptur minētā produkta laišanu brīvā apgrozībā.

4. Paziņojumus saskaņā ar 2. punktu un lūgumus saskaņā ar šā panta 3. punktu var iesniegt 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā, tostarp izmantojot elektronisko saskarni starp šo sistēmu un sistēmām, ko izmanto muitas dienesti, ja tās ir pieejamas.

27. pants

Laišana brīvā apgrozībā

Ja produkta laišanu brīvā apgrozībā aptur saskaņā ar 26. pantu, minēto produktu laiž brīvā apgrozībā tad, kad visas pārējās prasības un formalitātes, kas attiecas uz tādu laišanu brīvā apgrozībā, ir izpildītas un kad ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) četru darba dienu laikā pēc apturēšanas saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes nav saņēmušas pieprasījumu no tirgus uzraudzības iestādēm saglabāt minēto apturēšanu;

b) tirgus uzraudzības iestādes ir informējušas saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes par apstiprinājumu laišanai brīvā apgrozībā.

Laišanu brīvā apgrozībā neuzskata par pierādījumu atbilstībai Savienības tiesību aktiem.

28. pants

Atteikums laist brīvā apgrozībā

1. Ja tirgus uzraudzības iestādes secina, ka produkts rada nopietnu risku, tās veic pasākumus, lai aizliegtu produkta laišanu tirgū, un lūdz, lai saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes minēto produktu nelaiž brīvā apgrozībā. Tās arī lūdz, lai šīs iestādes turpmāk norādīto paziņojumu iekļauj muitas datu apstrādes sistēmā un attiecīgā gadījumā produktam pievienotajā komercrēķinā un jebkurā citā attiecīgā pavaddokumentā:

"Bīstams produkts – laišana brīvā apgrozībā nav atļauta – Regula (ES) 2019/1020".

Tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties ievada šo informāciju 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes secina, ka produktu nedrīkst laist tirgū, jo tas neatbilst tam piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem, tās veic pasākumus, lai aizliegtu produkta laišanu tirgū, un lūdz, lai saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes minēto produktu nelaiž brīvā apgrozībā. Tās arī lūdz, lai šīs iestādes turpmāk norādīto paziņojumu iekļauj muitas datu apstrādes sistēmā un attiecīgā gadījumā produktam pievienotajā komercrēķinā un jebkurā citā attiecīgā pavaddokumentā:

"Neatbilstīgs produkts – laišana brīvā apgrozībā nav atļauta – Regula (ES) 2019/1020".

Tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties ievada minēto informāciju 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā.

3. Ja 1. vai 2. punktā minēto produktu pēc tam deklarē muitas procedūrā, kas nav laišana brīvā apgrozībā, un ar noteikumu, ka tirgus uzraudzības iestādes pret to neiebilst, tad saistībā ar šo procedūru izmantojamajos dokumentos iekļauj arī 1. vai 2. punktā prasītos paziņojumus ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā prasīts 1. vai 2. punktā.

4. Saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes var iznīcināt vai citādi padarīt neizmantojamus produktus, kas rada risku tiešo lietotāju veselībai un drošībai, ja attiecīgā iestāde šādu rīcību uzskata par nepieciešamu un samērīgu. Šāda pasākuma izmaksas sedz fiziska vai juridiska persona, kas produktu deklarējusi laišanai brīvā apgrozībā.

Attiecīgi piemēro Regulas (ES) Nr. 952/2013 197. un 198. pantu.

VIII NODAĻA

KOORDINĒTAS IZPILDES PANĀKŠANA UN STARPTAUTISKĀ SADARBĪBA

29. pants

Savienības produktu atbilstības tīkls

1. Ar šo tiek izveidots Savienības produktu atbilstības tīkls ("Tīkls").

2. Tīkla mērķis ir kalpot par platformu strukturētai koordinācijai un sadarbībai starp dalībvalstu izpildiestādēm un Komisiju un racionalizēt tirgus uzraudzības prakses Savienībā, tādējādi padarot tirgus uzraudzību efektīvāku.

30. pants

Tīkla sastāvs un darbība

1. Tīkla sastāvā ir katras dalībvalsts pārstāvji, tostarp katra 10. pantā minētā vienotā sadarbības biroja pārstāvis un fakultatīvs valsts eksperts, *ADCO* priekšsēdētāji un Komisijas pārstāvji.

2. Savienības saskaņošanas tiesību aktu vienotai piemērošanai izveido atsevišķas vai kopīgas *ADCO*. *ADCO* sastāvā ir valstu tirgus uzraudzības iestāžu pārstāvji un vajadzības gadījumā arī vienoto sadarbības biroju pārstāvji.

ADCO sanāksmes ir paredzētas tikai tirgus uzraudzības iestāžu pārstāvjiem un Komisijai.

Attiecīgās ieinteresētās personas, piemēram, organizācijas, kas Savienības līmenī pārstāv rūpniecības intereses, mazos un vidējos uzņēmumus (MVU), patērētājus, testēšanas laboratorijas un standartizācijas un atbilstības novērtēšanas struktūras, var uzaicināt piedalīties *ADCO* sanāksmēs atkarībā no diskusiju priekšmeta.

3. Komisija atbalsta un veicina sadarbību starp tirgus uzraudzības iestādēm, izmantojot Tīklu, un piedalās Tīkla, tā apakšgrupu un *ADCO* sanāksmēs.

4. Tīkla sanāksmes notiek regulāri un vajadzības gadījumā pēc Komisijas vai dalībvalsts pienācīgi pamatota pieprasījuma.

5. Tīkls var izveidot pastāvīgas vai pagaidu apakšgrupas, kas risina konkrētus jautājumus un uzdevumus.

6. Tīkls var uzaicināt ekspertus un citas trešās personas, tostarp organizācijas, kas pārstāv ražotājus, MVU, patērētājus, testēšanas laboratorijas un standartizācijas un atbilstības novērtēšanas struktūras Savienības līmenī, piedalīties sanāksmēs kā novērotājiem vai sniegt viedokli rakstiski.

7. Tīkls dara visu iespējamo, lai panāktu vienprātību. Tīkla lēmumi ir juridiski nesaistoši ieteikumi.

8. Tīkls pieņem savu reglamentu.

31. pants

Tīkla loma un uzdevumi

1. Veicot 2. punktā noteiktos uzdevumus, Tīkls risina vispārīgus horizontālos tirgus uzraudzības jautājumus, lai veicinātu sadarbību starp vienotajiem sadarbības birojiem, kā arī Komisiju.

2. Tīklam ir šādi uzdevumi:

a) sagatavot un pieņemt darba programmu un uzraudzīt tās īstenošanu;

b) veicināt kopīgu prioritāšu apzināšanu tirgus uzraudzības darbībām un informācijas apmaiņu starp nozarēm par produktu novērtēšanu, tostarp riska novērtējumu, testēšanas metodēm un rezultātiem, jaunākajām zinātnes atziņām un jaunajām tehnoloģijām, jauniem riskiem un citiem aspektiem, kas attiecas uz kontroles darbībām un valsts tirgus uzraudzības stratēģiju un darbību īstenošanu;

c) koordinēt *ADCO* un to darbību;

d) organizēt kopīgus starpnozaru tirgus uzraudzības un testēšanas projektus un noteikt to prioritātes;

e) apmainīties ar zināšanām un paraugpraksi, jo īpaši attiecībā uz valsts tirgus uzraudzības stratēģiju īstenošanu;

f) veicināt apmācības programmu un darbinieku apmaiņas organizēšanu;

g) sadarbībā ar Komisiju organizēt informācijas kampaņas un brīvprātīgas savstarpēju apmeklējumu programmas starp tirgus uzraudzības iestādēm;

h) apspriest jautājumus, kas izriet no pārrobežu savstarpējās palīdzības mehānisma;

i) palīdzēt tādu norādījumu izveidē, kas nodrošina šīs regulas efektīvu un vienotu piemērošanu;

j) sniegt priekšlikumus par 36. pantā minēto darbību finansēšanu;

k) palīdzēt veidot vienādu administratīvu praksi attiecībā uz tirgus uzraudzību dalībvalstīs;

l) konsultēt Komisiju un palīdzēt tai jautājumos, kas saistīti ar *RAPEX* un 34. pantā minētās informācijas un saziņas sistēmas turpmāku pilnveidošanu;

m) veicināt sadarbību un apmaiņu ar zināšanām un paraugpraksi starp tirgus uzraudzības iestādēm un iestādēm, kuras atbild par kontroli uz Savienības ārējām robežām;

n) veicināt un atbalstīt sadarbību ar citiem attiecīgajiem tīkliem un grupām, lai izvērtētu iespējas izmantot jaunās tehnoloģijas tirgus uzraudzības un produktu izsekojamības vajadzībām;

o) regulāri izvērtēt valsts tirgus uzraudzības stratēģijas, pirmo šādu izvērtējumu veicot līdz 2024. gada 16. jūlijam;

p) izskatīt citus jautājumus, kuri ietilpst Tīkla darbības jomā un kuru mērķis ir veicināt tirgus uzraudzības efektīvu darbību Savienībā.

32. pants

Administratīvās sadarbības grupu loma un uzdevumi

1. Veicot 2. punktā noteiktos uzdevumus, *ADCO* pievēršas konkrētiem tirgus uzraudzības un nozaru jautājumiem.

2. *ADCO* uzdevumi ir šādi:

a) veicināt Savienības saskaņošanas tiesību aktu vienādu piemērošanu savā kompetences jomā, lai palielinātu tirgus uzraudzības efektivitāti visā iekšējā tirgū;

b) veicināt saziņu starp valstu tirgus uzraudzības iestādēm un Tīklu un attīstīt savstarpēju uzticēšanos starp tirgus uzraudzības iestādēm;

c) izveidot un koordinēt kopīgus projektus, piemēram, kopīgas pārrobežu tirgus uzraudzības darbības;

d) izstrādāt vienotu praksi un metodes efektīvai tirgus uzraudzībai;

e) informēt citai citu par valsts tirgus uzraudzības metodēm un darbībām un izstrādāt un popularizēt paraugpraksi;

f) apzināt kopīgo interešu jautājumus, kas saistīti ar tirgus uzraudzību, un ierosināt kopīgu pieeju, kas jāpieņem;

g) veicināt konkrētu nozaru produktu novērtējumus, tostarp riska novērtēšanu, testēšanas metodes un rezultātus, jaunākās zinātnes atziņas un citus aspektus, kas skar kontroles darbību.

33. pants

Komisijas loma un uzdevumi

Komisijai ir šādi uzdevumi:

a) palīdzēt tīklam, tā apakšgrupām un *ADCO*, izmantojot izpildsekretariātu, kas sniedz tehnisko un loģistikas atbalstu;

b) uzturēt un darīt pieejamu vienotajiem sadarbības birojiem un *ADCO* priekšsēdētājiem atjauninātu sarakstu ar *ADCO* priekšsēdētājiem, tostarp to kontaktinformāciju;

c) palīdzēt tīklam sagatavot un uzraudzīt darba programmu;

d) atbalstīt tādu produktu informācijas punktu darbību, kuriem dalībvalstis ir noteikušas pienākumus saistībā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktiem;

e) apspriežoties ar Tīklu, noteikt vajadzību pēc papildu testēšanas jaudas un ierosināt risinājumus minētajam nolūkam saskaņā ar 21. pantu;

f) piemērot 35. pantā minētos starptautiskās sadarbības instrumentus;

g) sniegt atbalstu atsevišķu vai kopīgu *ADCO* izveidošanai;

h) izstrādāt un uzturēt 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, tostarp 34. panta 7. punktā minēto saskarni, kā arī valstu tirgus uzraudzības datubāžu saskarni, un, izmantojot šo sistēmu, sniegt informāciju plašai sabiedrībai;

i) palīdzēt Tīklam veikt priekšdarbus vai palīgdarbus attiecībā uz tādu tirgus uzraudzības darbību īstenošanu, kas saistītas ar Savienības saskaņošanas tiesību aktu piemērošanu, tādām kā pētījumi, programmas, izvērtējumi, salīdzinošā analīze, savstarpēji kopīgi apmeklējumi un apmeklējumu programmas, personāla apmaiņa, pētniecības darbs, laboratorijas darbs, kvalifikācijas pārbaude, starplaboratoriju pārbaudes un atbilstības novērtēšanas darbs;

j) sagatavot un palīdzēt īstenot Savienības tirgus uzraudzības kampaņas un līdzīgas darbības;

k) organizēt kopīgus tirgus uzraudzības un testēšanas projektus, salīdzinošu izvērtēšanu, kopīgas mācību programmas, veicināt personāla apmaiņu starp tirgus uzraudzības iestādēm un attiecīgā gadījumā ar trešo valstu tirgus uzraudzības iestādēm vai starptautiskām organizācijām un organizēt informācijas kampaņas un brīvprātīgas savstarpēju apmeklējumu programmas starp tirgus uzraudzības iestādēm;

l) veikt darbības saskaņā ar programmām, kas paredz tehnisko palīdzību, sadarbību ar trešām valstīm un Savienības tirgus uzraudzības politikas un sistēmu paplašināšanu un popularizēšanu ieinteresēto personu vidū Savienībā un starptautiskā mērogā;

m) veicināt tehnisko vai zinātnisko kompetenci nolūkā īstenot tirgus uzraudzības administratīvo sadarbību;

n) pēc Tīkla pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas izskatīt jautājumus, kas attiecas uz šīs regulas piemērošanu, un nākt klajā ar vadlīnijām, ieteikumiem un paraugpraksi, lai veicinātu šīs regulas konsekventu piemērošanu.

34. pants

Informācijas un saziņas sistēma

1. Komisija izveido un aizvien pilnveido informācijas un saziņas sistēmu tādas informācijas vākšanai, apstrādei un glabāšanai strukturētā veidā, kas attiecas uz Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpildes jautājumiem, lai uzlabotu datu apmaiņu starp dalībvalstīm, tostarp informācijas pieprasījumu nolūkā, kas sniedz visaptverošu pārskatu par tirgus uzraudzības darbībām, rezultātiem un tendencēm. Komisijai, tirgus uzraudzības iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem un iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar 25. panta 1. punktu, ir piekļuve minētajai sistēmai. Komisija izstrādā un uztur šīs sistēmas publisko lietotāja saskarni, kurā sniedz būtisku informāciju tiešajiem lietotājiem par tirgus uzraudzības darbībām.

2. Komisija turpina izstrādāt un uzturēt elektroniskas saskarnes starp 1. punktā minēto sistēmu un valstu tirgus uzraudzības sistēmām.

3. Vienotie sadarbības biroji informācijas un saziņas sistēmā ievada šādu informāciju:

a) savas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāžu identitāti un šo iestāžu kompetences jomas saskaņā ar 10. panta 2. punktu;

b) saskanā ar 25. panta 1. punktu izraudzītoiestāžu identitāti;

c) dalībvalsts saskaņā ar 13. pantu izstrādāto valsts tirgus uzraudzības stratēģiju un dalībvalsts izstrādātās tirgus uzraudzības stratēģijas pārskatīšanas un novērtēšanas rezultātus.

4. Tirgus uzraudzības iestādes informācijas un saziņas sistēmā ievada šādu informāciju saistībā ar produktiem, kas darīti pieejami tirgū un kam veikta padziļināta atbilstības pārbaude, neskarot Direktīvas 2001/95/EK 12. pantu un šīs regulas 20. pantu, un attiecīgā gadījumā saistībā ar produktiem, kurus ieved Savienības tirgū un kuriem saskaņā ar šīs regulas 26. pantu ir apturēts process laišanai brīvā apgrozībā, šādu informāciju:

a) šīs tirgus uzraudzības iestādes veiktie pasākumi saskaņā ar 16. panta 5. punktu;

b) ziņojumi par veikto testēšanu;

c) korektīvie pasākumi, ko veikuši attiecīgie uzņēmēji;

d) viegli pieejami ziņojumi par attiecīgā produkta radītajiem savainojumiem;

e) visi dalībvalsts iebildumi, kas pausti saskaņā ar piemērojamo drošības procedūru, kas paredzēta Savienības saskaņošanas tiesību aktos, kuri piemērojami attiecīgajam produktam, kā arī visas turpmākās saistītās darbības;

f) informācija, ka pilnvarotie pārstāvji neievēro 5. panta 2. punktu, ja tā ir pieejama;

g) informācija, ka ražotāji neievēro 5. panta 1. punktu, ja tā ir pieejama.

5. Ja tirgus uzraudzības iestādes to uzskata par lietderīgu, tās var ievadīt informācijas un saziņas sistēmā jebkādu papildu informāciju saistībā ar pārbaudēm, ko tās veic, un rezultātiem testos, ko tās veikušas vai kas veikti pēc to pieprasījuma.

6. Ja nepieciešams Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpildei un nolūkā mazināt risku, muitas dienesti no valsts muitas sistēmām iegūst informāciju, kas saistīta ar muitas procedūras "laišana brīvā apgrozībā" piemērošanu produktiem saistībā ar Savienības saskaņošanas tiesību aktu izpildi un nosūta to informācijas un saziņas sistēmai.

7. Komisija izveido elektronisku saskarni, lai varētu pārraidīt datus starp valstu muitas sistēmām un informācijas un saziņas sistēmu. Šo saskarni ievieš četru gadu laikā pēc 8. punktā minētā attiecīgā īstenošanas akta pieņemšanas dienas.

8. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros sīki nosaka šā panta 1. līdz 7. punkta īstenošanas pasākumus, un jo īpaši datu apstrādi, ko piemēros datiem, kuri savākti saskaņā ar šā panta 1. punktu, un nosaka, kādi dati jānosūta saskaņā ar šā panta 6. un 7. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 43. panta 2. punktā.

35. pants

Starptautiskā sadarbība

1. Lai uzlabotu tirgus uzraudzības efektivitāti Savienībā, Komisija var sadarboties un apmainīties ar informāciju, kas saistīta ar tirgus uzraudzību, ar trešo valstu regulatīvajām iestādēm vai starptautiskām organizācijām, ievērojot nolīgumus, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām. Visi šādi nolīgumi ir balstīti uz savstarpību, ietver noteikumus par konfidencialitāti, kas atbilst Savienībā piemērojamiem noteikumiem, un nodrošina, ka jebkāda informācijas apmaiņa ir saskaņā ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem.

2. Sadarbība vai informācijas apmaiņa *inter alia* var attiekties uz:

a) riska novērtēšanas metodēm un produktu testēšanas rezultātiem;

b) saskaņotām produktu atsaukšanām vai citām līdzīgām darbībām;

c) pasākumiem, ko tirgus uzraudzības iestādes veikušas saskaņā ar 16. pantu.

3. Komisija var apstiprināt tādu īpašu ar produktiem saistītu pirmseksporta kontroļu sistēmu, ko trešā valsts veic produktiem tieši pirms to eksportēšanas uz Savienību, lai pārliecinātos, ka minētie produkti atbilst tiem piemērojamajām Savienības saskaņošanas tiesību aktu prasībām. Apstiprinājumu var piešķirt attiecībā uz vienu vai vairākiem produktiem, attiecībā uz vienu vai vairākām produktu kategorijām vai attiecībā uz produktiem vai produktu kategorijām, ko ražojuši konkrēti ražotāji.

4. Komisija sagatavo un uztur tādu produktu vai produktu kategoriju sarakstu, attiecībā uz ko ir piešķirts apstiprinājums, kā minēts 3. punktā, un dara šo sarakstu pieejamu sabiedrībai.

5. Trešai valstij apstiprinājumu saskaņā ar 3. punktu var piešķirt tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) trešās valsts rīcībā ir efektīva pārbaudes sistēma attiecībā uz to produktu atbilstību, kurus eksportē uz Savienību, un pārbaudes, kas veiktas minētajā trešā valstī, ir pietiekami efektīvas un lietderīgas, lai aizstātu vai samazinātu importa kontroli;

b) revīzijas Savienībā un attiecīgā gadījumā trešā valstī pierāda, ka no minētās trešās valsts uz Savienību eksportētie produkti atbilst Savienības saskaņošanas tiesību aktos noteiktajām prasībām.

6. Ja šāds apstiprinājums ir piešķirts, attiecībā uz šiem produktiem vai produktu kategorijām, ko ieved Savienības tirgū, 3. punktā minēto importa kontroļu riska novērtējumā iekļauj piešķirtos apstiprinājumus.

Tomēr saskaņā ar 25. panta 1. punktu izraudzītās iestādes var veikt kontroles pasākumus tiem produktiem vai produktu kategorijām, ko ieved Savienības tirgū, tostarp lai nodrošinātu, ka pirmseksporta kontroles, ko veic trešā valsts, ir efektīvas, lai noteiktu atbilstību Savienības saskaņošanas tiesību aktiem.

7. Šā panta 3. punktā minētajā apstiprinājumā norāda trešās valsts kompetento iestādi, kuras atbildībā ir jāveic pirmseksporta kontroles, un šī kompetentā iestāde ir partneris visa veida saziņai ar Savienību.

8. Šā panta 7. punktā minētā kompetentā iestāde nodrošina oficiālās produktu pārbaudes pirms to ievešanas Savienībā.

9. Ja Savienības tirgū ievedamo produktu kontrolēs, kas minētas šā panta 3. punktā, atklājas būtiskas neatbilstības, tirgus uzraudzības iestādes par to nekavējoties ziņo Komisijai, izmantojot 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, un pielāgo šādu produktu kontroļu līmeni.

10. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai apstiprinātu katru konkrēto sistēmu produktu pirmseksporta kontrolēm, kas minētas šā panta 3. punktā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 43. panta 2. punktā.

11. Komisija regulāri uzrauga saskaņā ar šā panta 3. punktu piešķirta apstiprinājuma pareizu darbību. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai atsauktu minēto apstiprinājumu, ja tiek konstatēts, ka produkti, ko ieved Savienības tirgū, ievērojamā skaitā gadījumu neatbilst Savienības saskaņošanas tiesību aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 43. panta 2. punktā. Komisija nekavējoties par to informē attiecīgo trešo valsti.

12. Ar produktu saistītas pirmseksporta kontroles sistēmu novērtē saskaņā ar 42. panta 4. punktu.

IX NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

36. pants

Darbību finansēšana

1. Savienība finansē 31. pantā minētā Tīkla uzdevumu izpildi un 12. pantā minētās salīdzinošās izvērtēšanas.

2. Saistībā ar šīs regulas piemērošanu Savienība var finansēt:

a) produktu informācijas punktu darbību;

b) 21. pantā minēto Savienības testēšanas iestāžu izveidi un darbību;

c) 35. pantā minēto starptautiskās sadarbības instrumentu izstrādi;

d) dalību tirgus uzraudzības vadlīniju izstrādāšanā un atjaunināšanā;

e) tehnikas un zinātnes atziņu nodošanu Komisijai, lai tai palīdzētu īstenot tirgus uzraudzības administratīvo sadarbību;

f) 13. pantā minēto valsts tirgus uzraudzības stratēģiju īstenošanu;

g) dalībvalstu un Savienības tirgus uzraudzības kampaņas un saistītas darbības, tostarp resursus un aprīkojumu, IT rīkus un apmācību;

h) priekšdarbu un palīgdarbu veikšanu attiecībā uz tādu tirgus uzraudzības darbību īstenošanu, kas saistītas ar Savienības saskaņošanas tiesību aktu piemērošanu, tādu kā pētījumi, programmas, izvērtējumi, vadlīnijas, salīdzinošā analīze, savstarpēji kopīgi apmeklējumi un apmeklējumu programmas, personāla apmaiņa, pētniecības darbs, apmācības darbības, laboratorijas darbs, kvalifikācijas pārbaude, starplaboratoriju pārbaudes un atbilstības novērtēšanas darbs;

i) darbības saskaņā ar programmām, kas paredz tehnisko palīdzību, sadarbību ar trešām valstīm un Savienības tirgus uzraudzības politikas un sistēmu paplašināšanu un popularizēšanu ieinteresēto personu vidū Savienības un starptautiskā mērogā.

3. Savienība finansē 34. panta 7. punktā minēto elektronisko saskarni, tostarp 34. pantā minētās informācijas un saziņas sistēmas izstrādi, kas rada iespēju tai saņemt elektronisku datu automātiskas plūsmas no valstu muitas sistēmām.

4. Savienība finansē elektroniskās saskarnes, kas minētas 34. panta 2. punktā un kas rada iespēju apmainīties ar datiem starp 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu un valstu tirgus uzraudzības sistēmām.

5. Savienības finansiālo palīdzību šajā regulā norādīto darbību atbalstam īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) 2018/1046 ([52]) vai nu tieši, vai uzticot budžeta īstenošanas uzdevumus minētās regulas 62. panta 1. punkta c) apakšpunktā norādītajām struktūrām.

6. Apropriācijas, ko piešķir šajā regulā minētajām darbībām, katru gadu nosaka budžeta lēmējinstitūcija atbilstīgi spēkā esošajai finanšu shēmai.

7. Apropriācijas, ko budžeta lēmējinstitūcija nosaka tirgus uzraudzības darbību finansēšanai, var segt arī izdevumus, kas saistīti ar sagatavošanas, uzraudzības, kontroles, revīzijas un izvērtēšanas darbībām, kuras vajadzīgas to darbību pārvaldībai, kas noteiktas šajā regulā, un šo darbību mērķu sasniegšanai. Šie izdevumi ietver izdevumus par pētījumu veikšanu, ekspertu sanāksmju organizēšanu, informēšanu un komunikācijas darbībām, tostarp korporatīvo komunikāciju par Savienības politiskajām prioritātēm tiktāl, ciktāl tās ir saistītas ar tirgus uzraudzības darbību vispārīgajiem mērķiem, izdevumus saistībā ar informācijas tehnoloģiju tīkliem, kas paredzēti galvenokārt informācijas apstrādei un apmaiņai, kopā ar visiem citiem tehniskās un administratīvās palīdzības izdevumiem, kas radušies Komisijai.

37. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finanšu intereses tiek aizsargātas ar krāpšanas, korupcijas un jebkādu citu nelikumīgu darbību novēršanas pasākumiem, efektīvām pārbaudēm un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un atturošus administratīvus un finansiālus sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, revidēt visus dotāciju saņēmējus, darbuzņēmējus un apakšuzņēmējus, kuri ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.

3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) var veikt izmeklēšanas, tostarp kontroles uz vietas un inspekcijas, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ([53]) un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ([54]) paredzētajiem noteikumiem un procedūrām, lai noteiktu, vai saistībā ar dotāciju nolīgumu vai dotāciju lēmumu, vai līgumu, kas finansēts atbilstoši šai regulai, ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkādas citas prettiesiskas darbības, kas skar Savienības finansiālās intereses.

([52]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un ar ko atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

([53]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

([54]) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām, līgumos, dotāciju nolīgumos un dotāciju lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ietver noteikumus, ar kuriem nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un *OLAF* pilnvaras saskaņā ar to attiecīgajām kompetences jomām veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu.

X NODAĻA

GROZĪJUMI

38. pants

Direktīvas 2004/42/EK grozījumi

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/42/EK ([55]) 6. un 7. pantu svītro.

39. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 765/2008

1. Regulu (EK) Nr. 765/2008 groza šādi:

1) nosakumu aizstāj ar šādu:

"Eiropas Parlamenta un Padmes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka preasības akreditācijai un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93";

2) regulas 1. panta 2. un 3. punktu svītro;

3) regulas 2. panta 1., 2., 14., 15., 17., 18. un 19. punktu svītro;

4) III nodaļu, kurā ir 15. līdz 29. pants svītro;

5) regulas 32. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar sādu:

"c) pamatnostādņu materiāla sagatavošana un atjaunināšana akreditācijas jomās, paziņošana Komisijai par atbilstības novērtēšanas struktūrām un atbilstības novērtēšana;";

b) punkta d) un e) apakspunktu svītro;

c) punkta f) un g) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

"f) priekšdarbu un palīgdarbu izpilde saistībā ar atbilstības novērtēšanas īstenošanu, metroloģija un akreditācijas darbības, kas saistītas ar Kopienas tiesību aktu īstenošanu, piemēram, pētījumi, programmas, izvērtējumi, pamatnostādnes, salīdzinošās analīzes, abpusēji kopīgi apmeklējumi, pētniecības darbs, datu bāzes izstrāde un uzturēšana, apmācība, laboratorijas darbs, kvalifikācijas pārbaude, starplaboratoriju pārbaudes un atbilstības novērtēšanas darbs;

g) darbības, kuras veic saskaņā ar tehniskās palīdzības programmām, sadarbību ar trešām valstīm un Eiropas atbilstības novērtēšanas veicināšanu un pilnveidi un akreditācijas politiku un sistēmas ieinteresēto personu vidū Kopienā un starptautiskā mērogā."

2. Atsauces uz Regulas (EK) Nr. 765/2008 svītrotajiem noteikumiem uzskata par atsaucēm uz šīs regulas noteikumiem, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu šīs regulas III pielikumā.

40. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 305/2011

Regulas (ES) Nr. 305/2011 56. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka būvizstrādājums, uz kuru attiecas saskaņots standarts vai par kuru ir izdots Eiropas tehniskais novērtējums, neatbilst deklarētajām ekspluatācijas īpašībām un apdraud to pamatprasību būvēm ievērošanu, uz kurām attiecas šī regula, tās veic attiecīgā izstrādājuma novērtējumu, aptverot šajā regulā noteiktās attiecīgās prasības. Attiecīgie uzņēmēji pēc vajadzības sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm."

([55]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/42/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmatošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza Direktīvu 1999/13/EK (OV L 143, 30.4.2004., 87. lpp.).

XI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

41. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas un par II pielikumā uzskaitīto Savienības saskaņošanas tiesību aktu noteikumu, ar kuriem nosaka uzņēmēju pienākumus, pārkāpumiem un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

3. Dalībvalstis līdz 2021. gada 16. oktobrim minētos noteikumus dara zināmus Komisijai, ja tie nav darīti zināmi iepriekš, un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

42. pants

Novērtēšana, pārskatīšana un vadlīnijas

1. Līdz 2026. gada 31. decembrim un pēc tam reizi piecos gados Komisija veic šīs regulas izvērtēšanu attiecībā pret tās mērķiem un iesniedz ziņojumu par to Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.

2. Ziņojumā novērtē, vai ir sasniegti šīs regulas mērķi, jo īpaši attiecībā uz neatbilstošu produktu skaita samazināšanu Savienības tirgū, efektīvu un iedarbīgu Savienības saskaņošanas tiesību aktu ieviešanu Savienībā, kompetento iestāžu sadarbības uzlabošanu un to produktu kontroles uzlabošanu, ko ieved Savienības tirgū, vienlaikus ņemot vērā ietekmi uz uzņēmējdarbību un jo īpaši uz MVU. Turklāt izvērtēšanā arī novērtē šīs regulas darbības jomu, to, cik efektīva ir salīdzinošās izvērtēšanas sistēma un Savienības finansējumu saņemošās tirgus uzraudzības darbības, ņemot vērā Savienības rīcībpolitikas un tiesību aktu prasības, kā arī iespējas vēl vairāk uzlabot sadarbību starp tirgus uzraudzības iestādēm un muitas dienestiem.

3. Līdz 2023. gada 16. jūlijam Komisija sagatavo novērtējuma ziņojumu par 4. panta noteikumu īstenošanu. Ziņojumā jo īpaši novērtē minētā panta piemērošanas jomu, tā ietekmi un saistīto noteikumu izmaksas un ieguvumus. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno izskatīšanai leģislatīva akta priekšlikumu.

4. Četru gadu laikā pēc tam, kad pirmo reizi apstiprināta konkrēta ar produktu saistītas pirmseksporta kontroles sistēma saskaņā ar 35. panta 3. punktu, Komisija veic tās ietekmes un izmaksu efektivitātes novērtējumu.

5. Lai veicinātu šīs regulas īstenošanu, Komisija izstrādā vadlīnijas 4. panta praktiskai īstenošanai tirgus uzraudzības iestāžu un uzņēmēju vajadzībām.

43. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu attiecībā uz šīs regulas 11. panta 4. punktā, 21. panta 9. punktā, 25. panta 8. punktā un 35. panta 10. un 11. punktā minētajām īstenošanas pilnvarām, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

44. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2021. gada 16. jūlija. Tomēr 29., 30., 31., 32., 33. un 36. pantu piemēro no 2021. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

I PIELIKUMS

Savienības saskaņošanas tiesību aktu saraksts

1. Padomes Direktīva 69/493/EEK (1969. gada 15. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kristāla stiklu (OV L 326, 29.12.1969., 36. lpp.).

2. Padomes Direktīva 70/157/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (OV L 42, 23.2.1970., 16. lpp.).

3. Padomes Direktīva 75/107/EEK (1974. gada 19. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pudelēm, ko izmanto kā mērtraukus (OV L 42, 15.2.1975., 14. lpp.).

4. Padomes Direktīva 75/324/EEK (1975. gada 20. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz aerosola izsmidzinātājiem (OV L 147, 9.6.1975., 40. lpp.).

5. Padomes Direktīva 76/211/EEK (1976. gada 20. janvāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz dažu fasētu produktu pildīšanu pēc svara vai tilpuma (OV L 46, 21.2.1976., 1. lpp.).

6. Padomes Direktīva 80/181/EEK (1979. gada 20. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mērvienībām un par Direktīvas 71/354/EEK atcelšanu (OV L 39, 15.2.1980., 40. lpp.).

7. Padomes Direktīva 92/42/EEK (1992. gada 21. maijs) par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem (OV L 167, 22.6.1992., 17. lpp.).

8. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/11/EK (1994. gada 23. marts) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tādu materiālu norādīšanu marķējumā, kurus izmanto patērētājiem paredzētu apavu galvenajās sastāvdaļās (OV L 100, 19.4.1994., 37. lpp.).

9. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

10. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/79/EK (1998. gada 27. oktobris) par medicīnas ierīcēm, ko lieto in vitro diagnostikā (OV L 331, 7.12.1998., 1. lpp.).

11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/70/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK (OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.).

12. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/14/EK (2000. gada 8. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz trokšņa emisiju vidē no iekārtām, kas paredzētas izmantošanai ārpus telpām (OV L 162, 3.7.2000., 1. lpp.).

13. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

14. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2003/2003 (2003. gada 13. oktobris) par mēslošanas līdzekļiem (OV L 304, 21.11.2003., 1. lpp.).

15. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 648/2004 (2004. gada 31. marts) par mazgāšanas līdzekļiem (OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp.).

16. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 850/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem, ar ko groza Direktīvu 79/117/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 7. lpp.).

17. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/42/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko ierobežo gaistošo organisko savienojumu emisijas, kuras rada organisko šķīdinātāju izmatošana noteiktās krāsās, lakās un transportlīdzekļu galīgās apdares materiālos, un ar ko groza Direktīvu 1999/13/EK (OV L 143, 30.4.2004., 87. lpp.).

18. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/64/EK (2005. gada 26. oktobris) par mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu attiecībā uz to otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību, un ar ko groza Padomes Direktīvu 70/156/EEK (OV L 310, 25.11.2005., 10. lpp.).

19. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (OV L 157, 9.6.2006., 24. lpp.).

20. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/40/EK (2006. gada 17. maijs) par emisijām no mehānisko transportlīdzekļu gaisa kondicionēšanas sistēmām un par grozījumiem Padomes Direktīvā 70/156/EEK (OV L 161, 14.6.2006., 12. lpp.).

21. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

22. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

23. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.).

24. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/45/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem, atceļ Padomes Direktīvas 75/106/EEK un 80/232/EEK un groza Padomes Direktīvu 76/211/EEK (OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.).

25. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

26. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 78/2009 (2009. gada 14. janvāris) par mehānisko transportlīdzekļu tipu apstiprināšanu attiecībā uz gājēju un citu ievainojamu satiksmes dalībnieku aizsardzību, ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK un atceļ Direktīvu 2003/102/EK un 2005/66/EK (OV L 35, 4.2.2009., 1. lpp.).

27. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 79/2009 (2009. gada 14. janvāris), kas attiecas uz tipa apstiprinājumu ar ūdeņradi darbināmiem mehāniskiem transportlīdzekļiem un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK (OV L 35, 4.2.2009., 32. lpp.).

28. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/34/EK (2009. gada 23. aprīlis) attiecībā uz kopīgiem noteikumiem, ko piemēro metroloģiskās kontroles mērinstrumentiem un metodēm (OV L 106, 28.4.2009., 7. lpp.).

29. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK (2009. gada 18. jūnijs) par rotaļlietu drošumu (OV L 170, 30.6.2009., 1. lpp.).

30. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 595/2009 (2009. gada 18. jūnijs) par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas celtspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (Euro VI), par piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 715/2007 un Direktīvā 2007/46/EK un par Direktīvu 80/1269/EEK, 2005/55/EK un 2005/78/EK atcelšanu (OV L 188, 18.7.2009., 1. lpp.).

31. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 661/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību (OV L 200, 31.7.2009., 1. lpp.).

32. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

33. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2009 (2009. gada 16. septembris) par ozona slāni noārdošām vielām (OV L 286, 31.10.2009., 1. lpp.).

34. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1222/2009 (2009. gada 25. novembris) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (OV L 342, 22.12.2009., 46. lpp.).

35. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

36. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

37. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/35/ES (2010. gada 16. jūnijs) par pārvietojamām spiediena iekārtām un par Padomes Direktīvu 76/767/EEK, 84/525/EEK, 84/526/EEK, 84/527/EEK un 1999/36/EK atcelšanu (OV L 165, 30.6.2010., 1. lpp.).

38. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.).

39. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).

40. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1007/2011 (2011. gada 27. septembris) par tekstilšķiedru nosaukumiem un par tekstilizstrādājumu šķiedru sastāva etiķetēšanu un marķēšanu saistībā ar tiem un par Padomes Direktīvas 73/44/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/73/EK un 2008/121/EK atcelšanu (OV L 272, 18.10.2011., 1. lpp.).

41. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

42. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

43. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.).

44. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.).

45. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/29/ES (2013. gada 12. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū (OV L 178, 28.6.2013., 27. lpp.).

46. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/53/ES (2013. gada 20. novembris) par atpūtas kuģiem un ūdens motocikliem un ar ko atceļ Direktīvu 94/25/EK (OV L 354, 28.12.2013., 90. lpp.).

47. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/28/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu pieejamību tirgū un pārraudzību (OV L 96, 29.3.2014., 1. lpp.).

48. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/29/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz vienkāršu spiedtvertņu pieejamību tirgū (OV L 96, 29.3.2014., 45. lpp.).

49. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/30/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz elektromagnētisko savietojamību (OV L 96, 29.3.2014., 79. lpp.).

50. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/31/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz neautomātisko svaru pieejamību tirgū (OV L 96, 29.3.2014., 107. lpp.).

51. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/32/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz mērinstrumentu pieejamību tirgū (OV L 96, 29.3.2014., 149. lpp.).

52. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/33/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz liftiem un liftu drošības sastāvdaļām (OV L 96, 29.3.2014., 251. lpp.).

53. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/34/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz iekārtām un aizsardzības sistēmām, kas paredzētas lietošanai sprādzienbīstamā vidē (OV L 96, 29.3.2014., 309. lpp.).

54. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/35/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz tādu elektroiekārtu pieejamību tirgū, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās (OV L 96, 29.3.2014., 357. lpp.).

55. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV L 127, 29.4.2014, 1. lpp.).

56. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/53/ES (2014. gada 16. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz radioiekārtu pieejamību tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/5/EK (OV L 153, 22.5.2014., 62. lpp.).

57. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/68/ES (2014. gada 15. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiedieniekārtu pieejamību tirgū (OV L 189, 27.6.2014., 164. lpp.).

58. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/90/ES (2014. gada 23. jūlijs) par kuģu aprīkojumu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 96/98/EK (OV L 257, 28.8.2014., 146. lpp.).

59. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 517/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par fluorētām siltumnīcefekta gāzēm un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 842/2006 (OV L 150, 20.5.2014., 195. lpp.).

60. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 540/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par mehānisko transportlīdzekļu skaņas līmeni un rezerves trokšņa slāpēšanas sistēmām, un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK un atceļ Direktīvu 70/157/EEK (OV L 158, 27.5.2014., 131. lpp.).

61. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/424 (2016. gada 9. marts) par trošu ceļu iekārtām un ar ko atceļ Direktīvu 2000/9/EK (OV L 81, 31.3.2016., 1. lpp.).

62. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/425 (2016. gada 9. marts) par individuālajiem aizsardzības līdzekļiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 89/686/EEK (OV L 81, 31.3.2016., 51. lpp.).

63. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/426 (2016. gada 9. marts) par gāzveida kurināmā iekārtām un ar ko atceļ Direktīvu 2009/142/EK (OV L 81, 31.3.2016., 99. lpp.).

64. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1628 (2016. gada 14. septembris) par prasībām attiecībā uz autoceļiem neparedzētas mobilās tehnikas iekšdedzes motoru gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju robežvērtībām un tipa apstiprināšanu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1024/2012 un (ES) Nr. 167/2013 un groza un atceļ Direktīvu 97/68/EK (OV L 252, 16.9.2016., 53. lpp.).

65. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

66. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par in vitro diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

67. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/852 (2017. gada 17. maijs) par dzīvsudrabu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1102/2008 (OV L 137, 24.5.2017., 1. lpp.).

68. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).

69. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).

70. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1139 (2018. gada 4. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem civilās aviācijas jomā un ar ko izveido Eiropas Savienības Aviācijas drošības aģentūru, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2111/2005, (EK) Nr. 1008/2008, (ES) Nr. 996/2010, (ES) Nr. 376/2014 un Direktīvas 2014/30/ES un 2014/53/ES, un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 552/2004 un (EK) Nr. 216/2008 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 3922/91 (OV L 212, 22.8.2018, 1. lpp.), ciktāl tā attiecas uz tās 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto gaisa kuģu konstruēšanu, ražošanu un laišanu tirgū, kur tas attiecas uz bezpilota gaisa kuģiem un to dzinējiem, propelleriem, daļām un iekārtām to attālinātai kontrolēšanai.

II PIELIKUMS

Savienības saskaņošanas tiesību aktu bez noteikumiem par sodiem saraksts

1. Padomes Direktīva 69/493/EEK (1969. gada 15. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kristāla stiklu (OV L 326, 29.12.1969., 36. lpp.).

2. Padomes Direktīva 70/157/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu pieļaujamo trokšņu līmeni un izplūdes gāzu sistēmu (OV L 42, 23.2.1970., 16. lpp.).

3. Padomes Direktīva 75/107/EEK (1974. gada 19. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pudelēm, ko izmanto kā mērtraukus (OV L 42, 15.2.1975., 14. lpp.).

4. Padomes Direktīva 75/324/EEK (1975. gada 20. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz aerosola izsmidzinātājiem (OV L 147, 9.6.1975., 40. lpp.).

5. Padomes Direktīva 76/211/EEK (1976. gada 20. janvāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz dažu fasētu produktu pildīšanu pēc svara vai tilpuma (OV L 46, 21.2.1976., 1. lpp.).

6. Padomes Direktīva 92/42/EEK (1992. gada 21. maijs) par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem (OV L 167, 22.6.1992., 17. lpp.).

7. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/11/EK (1994. gada 23. marts) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tādu materiālu norādīšanu marķējumā, kurus izmanto patērētājiem paredzētu apavu galvenajās sastāvdaļās (OV L 100, 19.4.1994., 37. lpp.).

8. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

9. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/14/EK (2000. gada 8. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz trokšņa emisiju vidē no iekārtām, kas paredzētas izmantošanai ārpus telpām (OV L 162, 3.7.2000., 1. lpp.).

10. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/53/EK (2000. gada 18. septembris) par nolietotiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 21.10.2000., 34. lpp.).

11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/64/EK (2005. gada 26. oktobris) par mehānisko transportlīdzekļu tipa apstiprinājumu attiecībā uz to otrreizēju izmantojamību, pārstrādājamību un reģenerējamību, un ar ko groza Padomes Direktīvu 70/156/EEK (OV L 310, 25.11.2005., 10. lpp.);

12. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/40/EK (2006. gada 17. maijs) par emisijām no mehānisko transportlīdzekļu gaisa kondicionēšanas sistēmām un par grozījumiem Padomes Direktīvā 70/156/EEK (OV L 161, 14.6.2006., 12. lpp.).

13. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/45/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko paredz noteikumus par fasētu produktu nominālajiem daudzumiem, atceļ Padomes Direktīvas 75/106/EEK un 80/232/EEK un groza Padomes Direktīvu 76/211/EEK (OV L 247, 21.9.2007., 17. lpp.).

14. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1222/2009 (2009. gada 25. novembris) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem būtiskiem parametriem (OV L 342, 22.12.2009., 46. lpp.).

15. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/35/ES (2010. gada 16. jūnijs) par pārvietojamām spiediena iekārtām un par Padomes Direktīvu 76/767/EEK, 84/525/EEK, 84/526/EEK, 84/527/EEK un 1999/36/EK atcelšanu (OV L 165, 30.6.2010., 1. lpp.).

16. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.).

17. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1007/2011 (2011. gada 27. septembris) par tekstilšķiedru nosaukumiem un par tekstilizstrādājumu šķiedru sastāva etiķetēšanu un marķēšanu saistībā ar tiem un par Padomes Direktīvas 73/44/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/73/EK un 2008/121/EK atcelšanu (OV L 272, 18.10.2011., 1. lpp.).

18. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/90/ES (2014. gada 23. jūlijs) par kuģu aprīkojumu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 96/98/EK (OV L 257, 28.8.2014., 146. lpp.).

19. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 540/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par mehānisko transportlīdzekļu skaņas līmeni un rezerves trokšņa slāpēšanas sistēmām, un ar ko groza Direktīvu 2007/46/EK un atceļ Direktīvu 70/157/EEK (OV L 158, 27.5.2014., 131. lpp.).

III PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (EK) Nr. 765/2008	Šī regula
1. panta 2. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 3. punkts
2. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	3. panta 2. punkts
2. panta 14. punkts	3. panta 22. punkts
2. panta 15. punkts	3. panta 23. punkts
2. panta 17. punkts	3. panta 3. punkts
2. panta 18. punkts	3. panta 4. punkts
2. panta 19. punkts	3. panta 25. punkts
15. panta 1. un 2. punkts	2. panta 1. punkts
15. panta 3. punkts	2. panta 3. punkts
15. panta 4. punkts	—
15. panta 5. punkts	2. panta 2. punkts
16. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts	16. panta 5. punkts
16. panta 3. punkts	—
16. panta 4. punkts	—
17. panta 1. punkts	10. panta 2. punkts
17. panta 2. punkts	34. panta 1. punkta pēdējais teikums un 34. panta 3. punkta a) apakšpunkts
18. panta 1. punkts	10. panta 6. punkts
18. panta 2. punkta a) apakšpunkts	11. panta 7. punkta a) apakšpunkts
18. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
18. panta 2. punkta c) apakšpunkts	11. panta 7. punkta b) apakšpunkts
18. panta 2. punkta d) apakšpunkts	—
18. panta 3. punkts	10. panta 5. punkts un 14. panta 1. punkts
18. panta 4. punkts	14. panta 2. punkts
18. panta 5. punkts	13. pants
18. panta 6. punkts	31. panta 2. punkta o) apakšpunkts
19. panta 1. punkta pirmā daļa	11. panta 3. punkts
19. panta 1. punkta otrā daļa	14. panta 4. punkta a), b), e) un j) apakšpunkts
19. panta 1. punkta trešā daļa	11. panta 5. punkts
19. panta 2. punkts	16. panta 3. punkta g) apakšpunkts
19. panta 3. punkts	18. panta 2. punkts
19. panta 4. punkts	11. panta 2. punkts
19. panta 5. punkts	17. pants

Regula (EK) Nr. 765/2008	Šī regula
20. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts
20. panta 2. punkts	19. panta 2. punkts
21. panta 1. punkts	18. panta 1. punkts
21. panta 2. punkts	18. panta 2. punkts
21. panta 3. punkts	18. panta 3. punkts
21. panta 4. punkts	—
22. panta 1. punkts	20. panta 1. punkts
22. panta 2. punkts	20. panta 2. punkts
22. panta 3. punkts	20. panta 3. punkts
22. panta 4. punkts	20. panta 4. punkts
23. panta 1. un 3. punkts	34. panta 1. punkts
23. panta 2. punkts	34. panta 4. punkts
24. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts
24. panta 2. punkts	22. panta 2. līdz 5. punkts
24. panta 3. punkts	—
24. panta 4. punkts	—
25. panta 1. punkts;	—
25. panta 2. punkta a) apakšpunkts	31. panta 2. punkta f) apakšpunkts un 33. panta 1. punkta i) un k) apakšpunkts
25. panta 2. punkta b) apakšpunkts	31. panta 2. punkta g) un m) apakšpunkts un 33. panta 1. punkta i) un k) apakšpunkts
25. panta 3. punkts	—
26. pants	—
27. panta 1. punkta pirmais teikums	25. panta 2. punkts
27. panta 1. punkta otrais teikums	25. panta 3. punkts
27. panta 2. punkts	25. panta 4. punkts
27. panta 3. punkta pirmā daļa	26. panta 1. punkts
27. panta 3. punkta otrā daļa	26. panta 2. punkts
27. panta 4. punkts	—
27. panta 5. punkts;	—
28. panta 1. punkts	27. panta pirmās daļas a) punkts
28. panta 2. punkts	27. panta pirmās daļas b) punkts
29. panta 1. punkts;	28. panta 1. punkts
29. panta 2. punkts	28. panta 2. punkts
29. panta 3. punkts	28. panta 3. punkts
29. panta 4. punkts	28. panta 4. punkts
29. panta 5. punkts	25. panta 5. punkts
32. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—
32. panta 1. punkta e) apakšpunkts	36. panta 2. punkta e) apakšpunkts